

๗๘๐.๕
๗๖๕๑๒
๕.๕

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเกรเซนด์
(CRESCENDO SCHOOL OF MUSIC) สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ปริญญาโท
ของ
ศุภกัญญา ปานทองดี

24 ก.ย. 2553

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2553
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๗๖๕๑๒

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเกรเซนด์
(CRESCENDO SCHOOL OF MUSIC) สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
ศุภกัญญา ปานทองดี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2553

ศุภกัญญา ปานทองดี. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด (CRESCENDO SCHOOL OF MUSIC) สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ เวชนี กรีทอง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด (CRESCENDO SCHOOL OF MUSIC) สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกปัจจัยที่ศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ แรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล บุคลิกภาพ ทักษะติดต่อการเรียนดนตรีสากล และนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรี ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่เรียนดนตรีสากลในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 ช่วงอายุ 11-21 ปี จำนวน 233 คน เป็นเพศชาย 138 คน และ เป็นเพศหญิง 95 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_1) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล(X_3) ทักษะติดต่อการเรียนดนตรีสากล(X_5) การสนับสนุนของผู้ปกครอง(X_6) นิสัยทางการเรียนดนตรีสากล(X_7) ลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล(X_8) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน(X_9)

2. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร มี 2 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ(X_4) และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง(X_2)

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ นิสัยทางการเรียนดนตรีสากล(X_7) ทศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล(X_5) และการสนับสนุนของผู้ปกครอง(X_6) ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 37

4. สมการพยากรณ์ทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

4.1 สมการพยากรณ์ทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .945 + .295 X_7 + .240 X_5 + .136 X_6$$

4.2 สมการพยากรณ์ทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .336 X_7 + .215 X_5 + .158 X_6$$

**FACTORS AFFECTING ON MUSICAL LEARNING SKILLS OF STUDENTS AT
CRESCENDO SCHOOL OF MUSIC, SIAM SQUARE BRANCH
IN PATUMWAN DISTRICT, BANGKOK**

**AN ABSTRACT
BY
SUKANYA PANTONGDEE**

**Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the Master of Education Degree
in Educational Psychology at Srinakharinwirot University
May 2010**

Sukanya Pantongdee. (2553). *Factros Affecting On Musical Learning Skills Of Students At Crescendo School Of Music, Siam Square Branch In Patumwan District, Bangkok*. Master's Project, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Waythanee Greethong, Assist. Prof. Dr. Pasana Chularat.

The purposes of this research were to study the factor affecting on musical learning skills of students At Crescendo School of Music, Siam Square Branch In Patumwan District, Bangkok. These factors were divided into 3 dimensions, first of them was personal factors: age, motivation, personality, attitude towards musical learning and studying habit, second of them was family factor: guardian's learning support and guardian's economic level and third of them was learning environment factors: physical environment, interpersonal relationship between students and their teachers.

The samples were 233 students; 138 males and 95 females. The students at Crescendo School of Music, Siam Square Branch In Patumwan District, Bangkok. In academic year 2009. The instrument was questionnaires of factors affecting on musical learning skills of students at Crescendo School of Music, Siam Square Branch In Patumwan District, Bangkok. The data was analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows:-

1. There were significantly positive correlation between the musical learning skills of students at Crescendo School of Music and age(X_1) at .05 level and there were significantly positive correlation among 6 factor; motivation(X_3), attitude towards musical learning(X_5), guardian's learning support(X_6), studying habit(X_7), physical environment(X_8) and interpersonal relationship between students and their teachers(X_9) at .01 level.

2. There were no significantly correlation among the musical learning skills of students at Crescendo School of Music and 2 factor; personality(X_4) and guardian's economic level(X_2).

3. There were 3 factors affecting on musical learning skills of students at Crescendo School of Music ranking from the most affecter to the least affecter were as follow: studying habit(X_7), attitude towards musical learning(X_5) and gaurdian's learning support(X_6) at .01 level. These 3 factors could predicted the musical learning skills of students at Crescendo School of Music about percentage of 37.

4. The significantly predicted Musical learning skills of students at Crescendo School of Music, Siam Square Branch In Patumwan District, Bangkok at .01 level were as follows:-

4.1 In terms of raw scores were:

$$\hat{Y} = .945 + .295 X_7 + .240 X_5 + .136 X_6$$

4.2 In terms of standard scores were:

$$Z = .336 X_7 + .215 X_5 + .158 X_6$$

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด

(CRESCENDO SCHOOL OF MUSIC) สาขาสยามสแควร์

เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

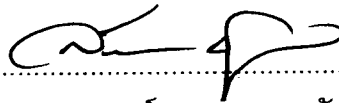
ของ

ศุภกัญญา ปานทองดี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

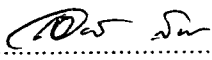
.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ 27 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553

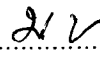
คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

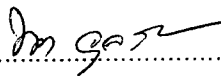
..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

..... ประธาน

(อาจารย์ ดร. มณฑิรา จารุเพ็ง)

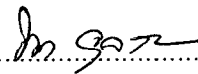
..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์)

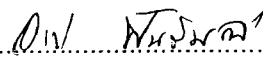
..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. อารี พันธุ์มณี)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถอย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง ประธานกรรมการควบคุมปริญญาโท และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสณา จุลรัตน์ กรรมการควบคุมปริญญาโท อาจารย์ ดร. มณฑิรา จารุเพ็ง และรองศาสตราจารย์ ดร. อารี พันมณี กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่าปริญญาโท ที่กรุณาให้คำปรึกษา ให้แนวคิด ข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ด้วยความกรุณา จนกระทั่งปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จลุล่วง เรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์วีไลลักษณ์ พงษ์โสภิต ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และ อาจารย์ ดร. มณฑิรา จารุเพ็ง ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจแก้ไขเครื่องมือสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และประสบการณ์ชีวิตแก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณคณาจารย์ผู้สอนดนตรีสากลทุกท่าน ตลอดจนพี่ๆ พนักงานประจำโรงเรียนดนตรีเครเชนโต สาขาสยามสแควร์ ทุกคน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลและขอขอบคุณนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณพระมหาภักษ์ทวี เกาโต ที่ให้ความกรุณาสละเวลาสอนวิธีการใช้โปรแกรม SPSS รวมถึงให้คำแนะนำต่างๆอีกมากมาย และขอบคุณเพื่อนๆ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาปี 2551 ผู้ที่ให้ความช่วยเหลือ เป็นกำลังใจ และให้คำแนะนำปรึกษาในด้านต่างๆ ด้วยดีเสมอมา

ท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ครอบครัวที่แสนอบอุ่น ที่ให้ความรัก ให้ความหวังใจ เป็นกำลังใจ คอยสนับสนุนการศึกษาและส่งเสริมกิจกรรมต่างๆของลูกมาโดยตลอด น้องสาวที่น่ารักที่คอยช่วยเหลือในทุกๆเรื่อง ขอขอบคุณเพื่อนรัก MUSIC SWU ที่คอยให้คำปรึกษาและให้กำลังใจตั้งแต่ผู้วิจัยเริ่มเรียนจนกระทั่งงานวิจัยเสร็จสมบูรณ์ ด้วยดี

ศุภกัญญา ปานทองดี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
สมมติฐานในการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะในการเรียนดนตรีสากล.....	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ ทักษะในการเรียนดนตรีสากล.....	17
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขายามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร.....	38
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	41
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	41
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	60
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	62
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล.....	64
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	70
ความมุ่งหมาย สมมติฐาน วิธีการดำเนินการวิจัย.....	70
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
อภิปรายผลการวิจัย.....	73
ข้อเสนอแนะ.....	80
บรรณานุกรม.....	82
ภาคผนวก.....	91
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	129

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกโดยใช้เพศเป็นชั้น.....	43
2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ใช้ในการวิจัย.....	66
3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรีกับทักษะในการเรียนดนตรีสากล ของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร.....	67
4 แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ ทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร.....	68
5 แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียน ในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)....	69
6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล.....	114
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามบุคลิกภาพ.....	115
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล (ด้านความรู้สึก).....	116
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล (ด้านความคิด).....	117
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล (ด้านแนวโน้มในการแสดง พฤติกรรม).....	118
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล.....	119
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ของแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	120
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล.....	121
14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน.....	122

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

15 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ	
ของแบบสอบถามทักษะในการเรียนดนตรีสากล.....	123

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
-----------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันโลกมีการพัฒนาความก้าวหน้าทางด้านต่างๆ อย่างไม่หยุดนิ่งโดยมนุษย์เป็นคนสร้างขึ้น จะเห็นได้จากความเจริญทางด้านวัตถุ เทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว แม้แต่การอุปโภคบริโภคก็มีเครื่องอำนวยความสะดวกให้เรามากขึ้น ท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเจริญทางด้านเศรษฐกิจที่รวดเร็ว ดนตรีศึกษาจะทำหน้าที่ผสมผสานความเป็นอยู่ของผู้คนทางด้านวัฒนธรรม และหล่อหลอมพลเมืองของชาติให้มีสุขภาพจิตที่ดี (พิชัย ปรัชญาอนุสรณ์. 2532: 20) ดนตรีเป็นสิ่งที่ธรรมชาติให้มาพร้อมๆ กับชีวิตมนุษย์โดยที่มนุษย์เองไม่รู้ตัว เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์อย่างหนึ่งที่จะช่วยให้มนุษย์มีความสุข สนุกสนานรื่นเริง ช่วยผ่อนคลายความเครียดทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกจากนี้ยังเรียกได้ว่าดนตรีเป็นภาษาสากลของมนุษยชาติ เกิดขึ้นจากธรรมชาติและมนุษย์ได้นำมาดัดแปลงแก้ไขอย่างประณีตงดงามไพเราะ เมื่อฟังดนตรีแล้วทำให้เกิดความรู้สึกนึกคิดต่างๆ นั่นก็เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เราได้ทราบว่า มนุษย์ไม่ว่าจะเป็นชนชาติใดภาษาใดก็สามารถรับรู้รสชาติของดนตรีได้ (คมสันต์ วงวรรณ. 2551: 1) ดังที่ สุกกรี เจริญสุข (2530: 29) กล่าวว่าบุคคลที่ฟังดนตรีอย่างไร จะมีอุปนิสัยเหมือนกับดนตรีที่ฟัง บุคคลที่ฟังดนตรีไม่ดีไม่ไพเราะ บุคคลนั้นก็จะมีอุปนิสัยในทางที่ผิด ในทางตรงกันข้าม บุคคลที่ฟังดนตรีที่ไพเราะก็จะมีอุปนิสัยที่ดี ดนตรีเป็นภาษาที่สื่อความหมายที่ภาษาพูดไม่สามารถแสดงออกได้ เสียงดนตรีมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อมนุษย์เราอย่างยิ่งทั้งทางตรงและทางอ้อม

ดนตรีเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่เกิดจากการสร้างสรรค์ของมนุษย์ อันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมที่สำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งสั่งสมและถ่ายทอดกันมา จนกระทั่งกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของคนในสังคมมนุษย์ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ใช้สังคมมนุษย์พร้อมๆ กับปัจจัยอื่นๆ มาแต่สมัยโบราณ (สุกรี เจริญสุข. 2530: 35) และ ดนตรีจัดเป็นศาสตร์แขนงหนึ่ง que แสดงออกถึงสุนทรียภาพ (Aesthetic) ซึ่งเป็นความงามที่ไม่สามารถมองเห็นด้วยตา และเรื่องที่เราจะฟังได้จากดนตรี คือ ความสวยงาม จับใจของเสียงดนตรีซึ่งก่อให้เกิดจากการแลเห็นตัวโน้ตที่เรียงกันสูงๆต่ำๆ (โกวิทย์ ชันศิริ. 2519: 104; สมโภช รอดบุญ. 2518: 8) ดังที่ อรวรรณ บรรจงศิลป์ และ อาภรณ์ มนตรีศาสตร์ (2527: 28) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของดนตรีได้สอดคล้องกันว่าดนตรีมีผลต่อการพัฒนาทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาและบุคลิกภาพ เพราะดนตรีเป็นกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย ช่วยให้เกิดความสัมพันธ์กันช่วยให้นักเรียนได้แสดงออกเพื่อตอบสนองอารมณ์ของตน มีการทำงานร่วมกันเป็นวิชาที่ต้องใช้ทั้งความรู้และทักษะมีความคิดสร้างสรรค์ และยังทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออกในทางที่ดีอีกด้วย ดนตรีสามารถพัฒนาคุณภาพคน มีอิทธิพลต่อสภาพจิตใจของมนุษย์เป็นอย่างมาก ในการ

ที่จะช่วยปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีขัดเกลาจิตใจ โดยเฉพาะตั้งแต่วัยเด็กช่วยให้มีจิตใจอ่อนละมุนละไม มีความนุ่มนวลสุภาพ สุขุมมีจิตใจเป็นสมาธิ ไม่วอกแวก มั่นคงมีบุคลิกภาพที่ดี และ โกวิทย์ ชันศรี (2550: 298) มีทัศนะทางดนตรีว่าดนตรีมีส่วนช่วยทำนุบำรุงชีวิตเด็กให้สมบูรณ์ พูนสุขทั้งเป็นตัวประกอบที่สำคัญ ที่จะส่งเสริมบุคลิกภาพของแต่ละคนและดนตรียังก่อให้เกิดความรู้สึกทางอารมณ์ต่างๆ ความนึกคิดและสามารถสร้างมโนภาพได้ นอกจากนั้นการเรียนรู้อาจทางด้านดนตรีเกี่ยวข้องโดยตรงกับเรื่องของเนื้อหา แนวคิด และทักษะต่างๆ การที่จะพัฒนาทักษะทางดนตรีนั้นผู้เรียนจะต้องทราบและมีความเข้าใจเกี่ยวกับสาระดนตรีเป็นพื้นฐาน และใช้ความรู้เหล่านี้ในการสร้างเสริมพัฒนาความสามารถทั่วไปและความสามารถเฉพาะทางดนตรีจึงจะทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ได้ดีและมีประสิทธิภาพ

การเรียนดนตรี เน้นภาคปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่และจัดเป็นวิชาที่ต้องเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะต่างๆ จึงจะมีการปฏิบัติได้ดี ซึ่งผู้เรียนควรมีความรู้ความเข้าใจในทักษะพื้นฐาน จึงจะทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้ได้ดีและมีประสิทธิภาพ ดังที่ กายเย่ (Gagne. 1970: 3-4) ได้ให้ความหมายและอธิบายลักษณะสำคัญของการเรียนรู้ไว้ว่า การเรียนรู้ คือ การเปลี่ยนแปลงสมรรถภาพ หรือความสามารถของบุคคลอันเนื่องมาจากการกระทำที่ถูกต้องขึ้นเพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นย่อมจะคงอยู่หรือปรากฏให้เห็นได้นานพอสมควร และการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลของการเรียนรู้นั้นมีลักษณะผิดแผกแตกต่างไปจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากขบวนการแห่งพัฒนาการและความเจริญงอกงาม การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้จะต้องมีการฝึกหัด หรือมีการกำหนดสถานการณ์ขึ้น เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ผลของการเรียนรู้เมื่อเกิดขึ้นแล้วย่อมจะปรากฏให้เห็นเป็นระยะเวลานานหรือมีความคงทนพอสมควรและสามารถจำแนกออกเป็นส่วนๆ ได้หลายด้าน เช่น การเปลี่ยนแปลงทางด้านทักษะหรือความสามารถด้านทัศนคติหรือความรู้สึกและด้านความรู้ความเข้าใจ

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูสอนดนตรีอยู่ในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ มาเป็นเวลา 5 ปี สังเกตพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาทางการเรียนที่เกี่ยวกับลักษณะนิสัยทางการเรียน ได้แก่ ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ทำการบ้าน ไม่ฝึกซ้อมบทเพลง มาเรียนตามคำสั่งของผู้ปกครอง ไม่มีความอดทนในการฝึกซ้อมบทเพลง ความเพียรพยายามลดลง และยังพบว่าผู้เรียนมีปัญหาทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ไม่มีเงินต่อคอร์สเรียน ไม่สามารถซื้ออุปกรณ์ในการเรียนดนตรีเพื่อฝึกซ้อมที่บ้าน

ได้ ผู้เรียนอ้างสาเหตุไม่มีเวลาในการฝึกซ้อม ต้องเรียนพิเศษเพิ่มขึ้นเพื่อพัฒนาทางวิชาการ ต้องทำการบ้านและมีกิจกรรมอื่นๆที่ต้องทำมากมาย จึงเป็นสาเหตุให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่าปัจจัยใดที่เป็นสาเหตุของปัญหาในการเรียนดนตรีของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีแห่งนี้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้น โดยให้นักเรียน จำนวน 44 คน ตอบแบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อ สรุปได้ดังนี้

คำถามข้อ 1 ถามว่า “นักเรียนคิดว่า ในขณะที่นักเรียนเรียนดนตรีสากล นักเรียนมีปัญหหรือไม่ ถ้ามีคือปัญหาใด” ผลการสำรวจเรียงจากปัญหามากที่สุดไปปัญหาน้อยที่สุดได้ผล

ดังนี้ ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ปัญหาด้านการเรียน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 61.36 ได้แก่ ฟังเสียงสูง-เสียงต่ำแล้วยังแยกแยะไม่ได้ ร้องเพลงเสียงเพี้ยน อ่านโน้ตดนตรีสากลไม่ได้ ฟังจังหวะดนตรีไม่ออก มาเรียนไม่สม่ำเสมอ พ่อแม่บังคับให้เรียน ผู้ปกครองมองเห็นว่าวิชาดนตรีสากลไม่สำคัญ รองลงมาคือปัญหาด้านบุคลิกภาพ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18 ได้แก่ นักเรียนช้ำอายไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าขึ้นเวทีแสดงดนตรี รองลงมาคือปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 9 ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพ ห้องเรียนแคบและอยู่สูงเกินไป อุปกรณ์ไม่ทันสมัยทั้งเก่าและชำรุด และสุดท้ายคือปัญหาด้านการเงิน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ได้แก่ ค่าเรียนแพง ไม่มีเงินเรียนต่อ

คำถามข้อ 2 ถามว่า “เมื่อมีปัญหา นักเรียนคิดว่าเกิดจากสาเหตุใดบ้าง” ผลการสำรวจพบดังนี้ ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ปัญหาด้านการเรียน สาเหตุมาจาก ไม่ได้ฝึกซ้อม ไม่มีอุปกรณ์

ในการฝึกซ้อม ไม่มีทักษะทางด้านดนตรีสากล จัดแบ่งเวลาเรียนไม่ลงตัว รองลงมาคือปัญหาด้านบุคลิกภาพ สาเหตุมาจาก ขาดความมั่นใจในตนเอง ไม่เคยมีประสบการณ์ในการแสดงดนตรีสากลมาก่อน รองลงมาคือปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม สาเหตุมาจาก เศรษฐกิจไม่ดี ข้าวของขึ้นราคา

จากผลการสำรวจเบื้องต้น พบว่านักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร น่าจะขาดทักษะในการเรียนดนตรีสากล ดังเช่น นักเรียนฟังสูง-เสียงต่ำแล้วยังแยกแยะไม่ได้ ร้องเพลงเสียงเพี้ยน อ่านโน้ตดนตรีสากลไม่ได้ และฟังจังหวะดนตรีไม่ออก ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาการเรียนรู้อาณาทางด้านดนตรีได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ถ้านักเรียนมีทักษะใดทักษะหนึ่งไม่เพียงพอ ย่อมจะส่งผลกระทบต่อความยากง่ายและความรวดเร็วในการเรียนรู้ ดังที่ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528: 259) กล่าวว่า การเรียนรู้ ในการแก้ปัญหาได้สำเร็จและรวดเร็วเกิดจากการที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สามารถจับหลักต่างๆ ในขณะที่เรียนรู้ได้เป็นอย่างดีเข้าใจองแท้ เมื่อประสบปัญหาเช่นนั้นอีกหรือปัญหาที่คล้ายคลึงกันจะแก้ปัญหาได้รวดเร็วถูกต้อง

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรีกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดนตรี ที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขา สยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ ทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนใน โรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขา สยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สามารถนำไปเป็นข้อมูลเบื้องต้นเพื่อใช้ประกอบการ วางนโยบายสำหรับผู้บริหาร ใช้ในการวางแผนการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน เพื่อให้ เหมาะสมต่อนักเรียนที่เรียนดนตรีสากลในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขา สยามสแควร์ เขตปทุม วัน กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่เรียนดนตรีสากลในโรงเรียนดนตรี เครเซนโด สาขา สยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวน ทั้งหมด 700 คน เป็นเพศชาย 415 คน และ เป็นเพศหญิง 285 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่เรียนดนตรีสากลในโรงเรียน ดนตรีเครเซนโด สาขา สยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 ช่วง อายุ 11-21 ปี จำนวน 233 คน เป็นเพศชาย 138 คน และ เป็นเพศหญิง 95 คน ซึ่งได้มาด้วย การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Statified Random Sampling) จากประชากร โดยใช้เพศเป็นชั้น (Strata)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ศึกษา มีดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

1.1.1 อายุ

1.1.2 แรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล

1.1.3 บุคลิกภาพ

1.1.4 ทักษะต่อการเรียนดนตรีสากล

- 1.1.5 นิสัยทางการเรียนดนตรีสากล
- 1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่
 - 1.2.1 การสนับสนุนของผู้ปกครอง
 - 1.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
- 1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรี ได้แก่
 - 1.3.1 ลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล
 - 1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะในการเรียนดนตรีสากล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ทักษะในการเรียนดนตรีสากล** หมายถึง ความรู้และความเข้าใจที่นักเรียนสามารถนำไปใช้พัฒนาการเรียนรู้ทางด้านดนตรีสากลของตนเอง โดยการแสดงออกได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบไปด้วย 6 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การอ่านโน้ตดนตรีสากล การร้อง การเล่นดนตรีสากล การเคลื่อนไหว และ การสร้างสรรค์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 **ทักษะการฟัง** ได้แก่ ความรู้ความสามารถของนักเรียนในการเข้าใจถึงโครงสร้างต่างๆของดนตรีสากล ที่ประกอบไปด้วย เสียง แนวทำนอง จังหวะ เสียงประสาน และ สีสันของเสียงเพลง

1.2 **ทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล** ได้แก่ ความรู้ความสามารถของนักเรียนในการจดจำสัญลักษณ์ต่างๆของทฤษฎีดนตรีสากลเบื้องต้น เช่น รู้จักบรรทัด 5 เส้น ชื่อตัวโน้ต เครื่องหมายหยุดของตัวโน้ต จังหวะของตัวโน้ต รวมไปถึงความสามารถในการอ่านเขียนโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้นได้อย่างถูกต้อง

1.3 **ทักษะการร้อง** ได้แก่ ความสามารถของนักเรียนในการใช้เสียงฮัมตามทำนอง หรือร้องโน้ตดนตรีสากลได้ตรงตามระดับเสียงสูง-ต่ำของบทเพลงไม่ให้เพี้ยน และตรงกับจังหวะดนตรีในแต่ละบทเพลง

1.4 **ทักษะการเล่นดนตรีสากล** ได้แก่ ความสามารถของนักเรียนในการปฏิบัติหรือการฝึกซ้อมดนตรีสากลของนักเรียน โดยมีการใช้ระยะเวลาในการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง

1.5 **ทักษะการเคลื่อนไหว** ได้แก่ ความสามารถของนักเรียนในการใช้อวัยวะส่วนต่างๆของร่างกายเคลื่อนไหวไปพร้อมกับบทเพลงได้ตามจังหวะ และมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง

1.6 **ทักษะการสร้างสรรค์** ได้แก่ ความสามารถของนักเรียนในการแต่งเพลงจากคำร้อง ทำนอง จังหวะต่างๆ และยังรวมถึงการสร้างสรรค์ในด้านของการเคลื่อนไหวต่างๆด้วย

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากล หมายถึง สิ่งที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียน แบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ แรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล บุคลิกภาพ ทักษะคิดต่อการเรียนดนตรีสากล และนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล

2.1.1 อายุ หมายถึง ระยะเวลาที่นับตามปฏิทินสากลตั้งแต่ปี พ.ศ. ที่เกิดจนถึงปัจจุบันของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโต สาขาสยามสแควร์ ปี พ.ศ. 2552

2.1.2 แรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีความปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จในการเรียนดนตรีสากล ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่างๆ ในการแก้ปัญหา เพื่อนำตนไปสู่ความสำเร็จ

2.1.3 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะของนักเรียน ที่แสดงออกเพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์หนึ่งในชีวิตประจำวัน การดำเนินชีวิตและการเรียน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ยึดหลักตามแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins' Activity Survey) โดยแบ่งเป็น 2 แบบ คือ ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ และ ลักษณะบุคลิกภาพแบบบี

2.1.3.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ ได้แก่ นักเรียนที่มีลักษณะร่าเริงชอบแข่งขันและก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มากๆ ในเวลาน้อยๆ มีความรู้สึกว่าเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะอดทน พยายามทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบผลสำเร็จ ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว ทนไม่ได้รับการทำงานที่ซ้ำๆ มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่น และถูกกระตุ้นให้โกรธและก้าวร้าวได้ง่าย

2.1.3.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบบี ได้แก่ นักเรียนที่มีลักษณะผ่อนคลาย ไม่ร่าเริงไม่ก้าวร้าวเรื่อยๆ เฉื่อยๆ ชอบการพักผ่อนและดำเนินชีวิตแบบง่ายๆ ไม่ชอบฟันฝ่าอุปสรรคใดๆ และไม่ชอบทำงานในลักษณะที่ต้องใช้เวลารีบเร่ง

2.1.4 ทักษะคิดต่อการเรียนดนตรีสากล หมายถึง การแสดงด้านความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนดนตรีสากล ตระหนักเห็นคุณค่าและประโยชน์ที่จะนำไปใช้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.4.1 ด้านความรู้ ได้แก่ การรู้ถึงทักษะด้านการฟัง การร้อง การอ่านโน้ตดนตรีสากล การเล่นดนตรีสากล การเห็นคุณค่า ความสำคัญ และประโยชน์ของการเรียนดนตรีสากล

2.1.4.2 ด้านความรู้สึก ได้แก่ ความชอบ ความพอใจ ความสนใจการรับรู้ด้านอารมณ์ และต้องการเรียนรู้อะไรที่เกี่ยวกับดนตรีสากล

2.1.4.3 ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ได้แก่ การกระตือรือร้นในเวลาเรียนหมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม รับฟังเรื่องราวเกี่ยวกับดนตรีสากลตามสื่อต่างๆ การปรับตัว เพิ่มศักยภาพในการพัฒนาสติปัญญา การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และการกระทำด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น

2.1.5 นิสัยทางการเรียนดนตรีสากล หมายถึง การกระทำเป็นประจำ ของนักเรียนที่เกี่ยวกับการเรียนดนตรีสากล ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน ความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน การเข้าเรียนตรงตามเวลา การทบทวนบทเรียน การตั้งใจเรียน การซักถามข้อสงสัยต่อครูผู้สอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 การสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การแสดงออกของผู้ปกครองด้วยการช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเรียนดนตรีสากล ซึ่งมีผลต่อความสามารถในการเรียนดนตรีสากล ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน ให้ค่าเรียน การให้ความสนใจ การเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและชี้แนะในด้านการเรียนดนตรีสากลของนักเรียน

2.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ประจำหรือเงินเดือนของผู้ปกครองที่ดูแลนักเรียนเป็นบาทต่อเดือน

2.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรี ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนดนตรีสากล ดังนี้

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล หมายถึง สถานที่เรียน สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1.1 สถานที่เรียน ได้แก่ ลักษณะที่ตั้งและบริเวณของโรงเรียนดนตรีเครเซนโต สาขาสยามสแควร์ สภาพห้องเรียน การถ่ายเทอากาศในห้องเรียน ความสะอาดและความเป็นระเบียบของห้องเรียนความเหมาะสมขนาดของห้องเรียน

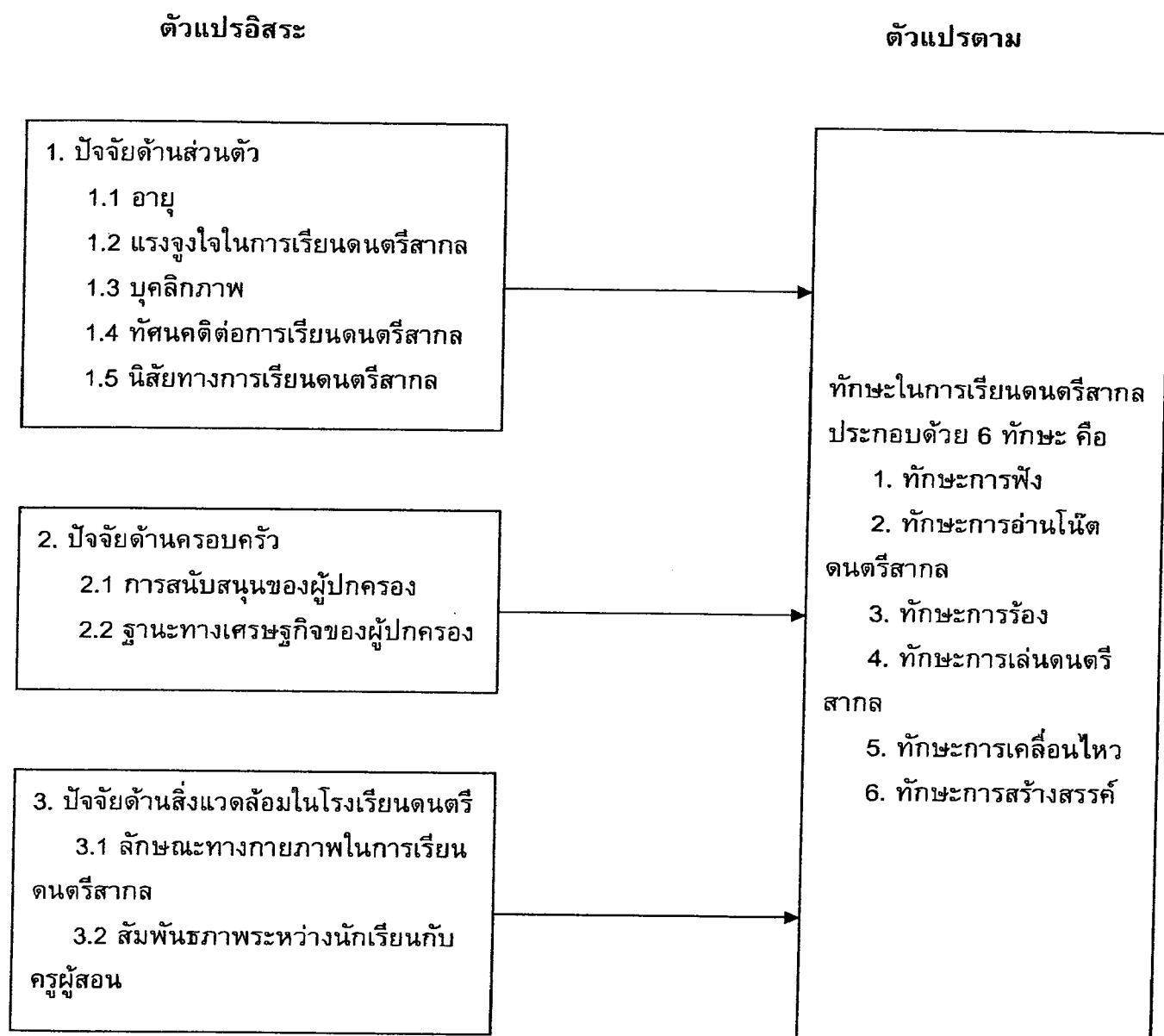
2.3.1.2 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ได้แก่ การใช้สื่อเครื่องดนตรีสากล อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัย คุณภาพการใช้งานเหมาะกับอาจารย์ผู้สอนและนักเรียน

2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูผู้สอน และการปฏิบัติตนของครูผู้สอนต่อนักเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.2.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูผู้สอน ทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ เคารพเชื่อฟังครูผู้สอน ตั้งใจและสนใจกระทำสิ่งที่ครูอบรมสั่งสอน และซักถามเมื่อมีข้อสงสัยด้านการเรียนดนตรีสากลและด้านส่วนตัว

2.3.2.2 การปฏิบัติตนของครูผู้สอนต่อนักเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ ให้ความสนใจต่อนักเรียน สร้างความสัมพันธ์ที่ดีที่ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง ให้ความรักความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและข้อชี้แนะแก่นักเรียนทั้งในด้านการเรียนดนตรีสากลและด้านส่วนตัวเมื่อนักเรียนมาขอคำปรึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ปัจจัย 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ แรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล บุคลิกภาพ ทักษะต่อการเรียนดนตรีดนตรีสากล และนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรี ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเชนโต สาขาสยามสยามแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรี มีความสัมพันธ์กับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซน สาขา สยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรี ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโต สาขา สยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะในการเรียนดนตรีสากล
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะในการเรียนดนตรีสากล
 - 1.1.1 ความหมายและความสำคัญของดนตรี
 - 1.1.2 องค์ประกอบของดนตรี
 - 1.1.3 ทักษะทางดนตรี
 - 1.1.4 สุนทรียศาสตร์กับดนตรี
 - 1.1.5 การจัดการเรียนการสอนดนตรี
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความทักษะในการเรียนดนตรีสากล
 - 1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 1.2.2 งานวิจัยในประเทศ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากล
 - 2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอายุ
 - 2.1.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอายุ
 - 2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอายุ
 - 2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล
 - 2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล
 - 2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล
 - 2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ
 - 2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ
 - 2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพ
 - 2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล
 - 2.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
 - 2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
 - 2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล
 - 2.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล
 - 2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล
 - 2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
 - 2.6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

- 2.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
- 2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง
 - 2.7.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง
 - 2.7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง
- 2.8 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรี

สากล

- 2.8.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรี

สากล

- 2.8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรี

สากล

- 2.9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ

ครูผู้สอน

- 2.9.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน
 - 2.9.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนดนตรีเครเซนโต สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน

กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะในการเรียนดนตรีสากล

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะในการเรียนดนตรีสากล

1.1.1 ความหมายและความสำคัญของดนตรี

คุณิน ไตรพิพิทธวิวัฒน์ (บัลวี ศูนย์ธรรมชาติป้าบัตติ. 2553: ออนไลน์) ความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน "ดนตรี" หมายถึง เสียงที่ประกอบกันเป็นทำนองเพลง, เครื่องบรรเลงซึ่งมีเสียงดังทำให้รู้สึกเพลิดเพลิน รื่นเริง เกิดอารมณ์รัก และเศร้า โศกได้ตามทำนองเพลงและอีกความหมายหนึ่งของดนตรี คือ ลักษณะของเสียงที่ได้รับการจัดเรียบเรียงไว้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยมีแบบแผนและโครงสร้างชัดเจน

คมสันต์ วงศ์วรรณ (2551: 219) อธิบายว่าดนตรีจัดเป็นศาสตร์ชั้นสูงสาขาหนึ่งที่มีความงดงาม มีโครงสร้างรูปแบบและเนื้อหาของตนเอง เป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่คู่มากับมนุษย์ โดยเป็นลักษณะของโสตศิลป์ เป็นภาษาสากลของมนุษยชาติ สามารถสื่ออารมณ์ต่างๆ แห่งความเป็นมนุษย์และถือว่าเป็นส่วนสำคัญในชีวิตของมนุษย์

ลองแมน (Longman. 1998: 99) กล่าวว่าดนตรีเป็นศาสตร์แขนงหนึ่ง que แสดงถึงสุนทรียภาพซึ่งเป็นความงามที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตา แต่เป็นความงามที่มองเห็นด้วยจิตใจและพลังความงามนึกคิด โดยที่คิดว่าทิวทัศน์ต่างๆ ได้ประพันธ์อย่างวิจิตรงดงาม ที่ผู้ฟังได้ยินเสียงแล้วเกิดความประทับใจ

สรุปได้ว่า ดนตรี คือ เสียงที่ประกอบกันเป็นทำนองเพลงมีโครงสร้างรูปแบบ และเนื้อหาของตนเอง ทำให้รู้สึกเพลิดเพลิน รื่นเริง เกิดอารมณ์รัก เศร้าโศก เป็นต้น

1.1.2 องค์ประกอบของดนตรี

จเร สำอางค์ (2550: 18-20) กล่าวว่าองค์ประกอบเป็นส่วนสำคัญของดนตรี เพราะเป็นพื้นฐานที่ทำให้ดนตรีเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาได้ ดนตรีประกอบไปด้วยส่วนประกอบสำคัญต่างๆ คือ

1. จังหวะ (Rhythm) คือการจัดเรียงของเสียง หรือความเงียบ ซึ่งมีความสั้นยาวต่างกัน กำหนดโดยจังหวะตบ หรือจังหวะที่สม่ำเสมอ นอกจากนั้นแล้ว จังหวะของดนตรีก็จะมีทั้งจังหวะที่เน้นหนักหรือเบา จังหวะอาจแบ่งเป็นกลุ่ม เช่น กลุ่ม 2 จังหวะ ก็อาจจะเป็นหนัก เบา กลุ่มสี่จังหวะก็อาจจะเป็น หนัก เบา หนัก เบา อัตราจังหวะต่างๆก็จะให้อารมณ์เพลงที่แตกต่างกันด้วย

2. ทำนอง (Melody) คือการจัดเรียงของเสียงที่มีความแตกต่างของระดับเสียงและความยาวของเสียงตามแนวนอน โดยทั่วไปดนตรีประกอบไปด้วยทำนองที่ง่ายต่อการจดจำมากที่สุด ทำนองมีหลากหลายลักษณะแตกต่างกันออกไป ทำนองคล้ายกับภาษาพูด ดนตรีจึงเป็นภาษาดนตรีที่ประกอบเป็นประโยคเพื่อเสนอความคิดของผู้พูดคือผู้ประพันธ์ดนตรี ดังนั้น การจะเข้าใจดนตรีจึงต้องจำได้ว่าทำนองเป็นอย่างไร

3. เสียงประสาน (Harmony) คือองค์ประกอบของดนตรีที่เกิดจากการผสมผสานของเสียงมากกว่า 1 เสียงในแนวตั้ง หรือในเวลาเดียวกันซึ่งตรงกันข้ามกับทำนองซึ่งเป็นการจัดเรียงของเสียงตามแนวนอน เสียงประสานเป็นองค์ประกอบของดนตรีที่สลับซับซ้อนกว่าจังหวะและทำนอง และจะไม่พบการประสานเสียงในดนตรีของสังคมที่ล่าสมัย แม้แต่ในสังคมตะวันตกเองก็มีการประสานเสียงเกิดขึ้นช้ากว่าองค์ประกอบของดนตรีประเภทอื่นๆ

แนวคิดเรื่องการประสานเสียงที่สำคัญคือคีย์บอร์ด คือกลุ่มของเสียงตั้งแต่ 3 เสียงขึ้นไป มาจัดเรียงกันตามแนวตั้ง โดยมีทั้งความกลมกลืนกันและความไม่กลมกลืนกัน หรือเสียงที่ลงตัวกับเสียงที่กระด้าง การนำเสียงตั้งแต่ 2 เสียงขึ้นไปมาเล่นพร้อมกันจะเกิดการผสมเสียงซึ่งผลที่เกิดขึ้นจะได้เสียงที่กลมกลืนและไม่กลมกลืนกัน เสียงที่กลมกลืนทำให้รู้สึกสบายหู โดยปกติเพลงต่างๆ จะจบลงด้วยเสียงที่กลมกลืน เสียงที่ไม่กลมกลืนทำให้รู้สึกขัดหู ดึงเครียด ค้าง หรือแขวนอยู่ การประสานเสียงมักจะมีทั้งการให้คอร์ดที่กลมกลืนและไม่กลมกลืนกันน้อย แต่เพลงบางเพลงโดยเฉพาะเพลงสมัยใหม่จะมีเสียงที่ไม่กลมกลืนกันมาก

4. รูปแบบ (Form) รูปแบบของเพลงเป็นโครงสร้างที่ทำให้ดนตรีมีความหมายในลักษณะของเสียงกับเวลา รูปแบบช่วยทำให้ดนตรีมีความต่อเนื่องสัมพันธ์ และทำให้มีความเป็นหนึ่ง ซึ่งรูปแบบอาจจะประกอบไปด้วยทำนองหลัก ทำนองรอง ซึ่งจะแตกต่างกันแล้วแต่บทเพลง

5. สีสันทัน (Tone Color) คือคุณสมบัติของเสียงของเครื่องดนตรีรวมทั้งเสียงร้องของคน ซึ่งมีความแตกต่างกัน เป็นลักษณะเฉพาะของเสียงที่บรรเลงโดยเครื่องดนตรีชนิด

ต่าง ๆ ซึ่งไม่เหมือนกัน ถึงแม้ระดับเสียงเดียวกันแต่เมื่อใช้เครื่องดนตรีต่างชนิดกันก็จะให้อารมณ์หรือคุณค่าที่ต่างกันออกไป เช่น เสียงของมนุษย์ เสียงของเครื่องดนตรีประเภทเครื่องไม้ เครื่องสาย หรือเครื่องทองเหลือง เป็นต้น

6. ลักษณะของเสียง (Characteristic of Sound) จะเป็นเรื่องของเสียงที่เกี่ยวกับการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของบทเพลง เช่น ความดังค่อยของเสียง เป็นต้น

1.1.3 ทักษะทางดนตรี

จเร สำอางค์ (2550: 20-21) กล่าวว่าทักษะทางดนตรี แบ่งออกเป็น 6 ประเภท คือ

1. ทักษะด้านการฟัง คือ ความสามารถที่จะจำแนกแยกแยะเสียงของเครื่องดนตรีต่าง ๆ ได้ การรับรู้ถึงเสียงกระด้าง หรือผิดเพี้ยน ฟังเสียงต่าง ๆ ในธรรมชาติและเสียงของมนุษย์ทำขึ้นฟังรูปแบบของเพลง

2. ทักษะด้านการร้อง คือ การร้องได้อย่างถูกต้อง และตรงจังหวะ

3. ทักษะด้านการเล่น เป็นความสามารถในการเล่นเครื่องดนตรีประเภทต่าง ๆ

4. ทักษะด้านการเคลื่อนไหว เช่น การเคลื่อนไหวตามจังหวะต่าง ๆ หรือแสดงออกถึงความรู้สึกที่ได้รับจากบทเพลง รวมถึงการเคลื่อนไหวในรูปแบบที่สร้างสรรค์เองตามที่ได้ผู้สอนได้เสนอแนะ

5. ทักษะด้านการสร้างสรรค์ เช่น การแต่งเพลง อาจจะเป็นคำร้องหรือทำนองและจังหวะต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังรวมถึงการสร้างสรรค์ในด้านของการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ด้วย

6. ทักษะด้านการอ่าน คือ ความสามารถในการอ่านโน้ต ทฤษฎีสัญลักษณ์ทางดนตรีต่าง ๆ

ณรุทธ์ สุทธิจิตต์ (2534: 8-11) ได้อธิบายถึงทักษะดนตรีว่า ดนตรีประกอบด้วย การฟัง การร้อง การเล่น การเคลื่อนไหว การสร้างสรรค์ การอ่าน และการสร้างสรรค์ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การฟัง ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนฟังเพลงทุกประเภท ตั้งแต่เพลงสั้น ๆ ง่าย ๆ จนถึงเพลงที่ยาวขึ้น เพื่อพัฒนาการฟังให้เด็ก ได้แก่ เพลงร้องและเพลงบรรเลง ด้วยดนตรีล้วน ๆ โดยในระยะแรกอาจจะให้เด็กฟังเพลงสั้น เพื่อให้คุ้นเคยกับเสียงต่าง ๆ ลักษณะของเสียงสูง-กลาง-ต่ำ และให้เด็กตอบหรือทำท่าทางว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่ในช่วงใด ในระยะต่อมาอาจจะให้เด็กฟังเพลงแล้วอาจจะให้เด็กสนองตอบต่อดนตรีด้วยการเคลื่อนไหว

2. การร้อง รวมถึงการพูดคำคล้องจองและการร้องเพลงต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการร้องหมู่ควรมีโอกาสได้ร้องเพลงเดี่ยวบ้าง เพื่อพัฒนาทักษะของแต่ละบุคคล การร้องควรเน้นที่น้ำเสียงของการร้องเพลง ไม่ใช่ตะโกน เพลงที่จะนำมาสอนควรจะเป็นเพลงที่สั้นและใช้

ภาษาง่ายๆ จังหวะและทำนองไม่ยากจนเกินไปเนื้อเพลงควรเป็นเรื่องใกล้ตัวเด็ก หรืออาจเป็นเรื่องราวของความสนุกสนานหรือการท่องเที่ยวก็ได้

3. การเล่น เด็กวัยนี้ควรจะได้เล่นเครื่องประกอบจังหวะทั้งชนิดที่มีระดับเสียง เช่น ระนาด เบล และชนิดที่ไม่มีเสียง ได้แก่ กลอง ระมะนา ลูกแขก ฉิ่ง แบ กุ้งกิ้ง กรับคู่ เป็นต้น หรืออาจจะใช้เครื่องดนตรีที่ประดิษฐ์ขึ้นใช้เองก็ได้ เช่น ระนาดกระป๋อง ระนาดขวดน้ำ กรับหิน เป็นต้น

4. การเคลื่อนไหว เด็กในวัยนี้เป็นวัยที่รับรู้จากการสัมผัส การได้ลงมือกระทำและการเคลื่อนไหว เพื่อสนองตอบต่อดนตรี กิจกรรมนี้จึงเป็นกิจกรรมที่เด็กควรได้ปฏิบัติสม่ำเสมอ แต่ควรเป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวง่ายๆเบื้องต้นซึ่งจะทำให้เด็กรู้สึกสนุกสนานและเกิดการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวนอกจากจะใช้เครื่องประกอบจังหวะแล้ว อาจใช้เพลงร้องหรือเพลงบรรเลงโดยเครื่องดนตรีล้วนๆ และเน้นที่จังหวะมาประกอบการเคลื่อนไหวและของชาติอื่นๆ แต่ควรที่จะเลือกที่จังหวะชัดเจนซึ่งจะทำให้เด็กได้แสดงออกด้วยการเคลื่อนไหวด้วยท่าทางที่เกิดจากการคิดสร้างสรรค์ของเด็กเอง หรือช่วยกันคิดระหว่างเด็กกับครู

5. การอ่าน นับเป็นสิ่งสำคัญสำหรับวัยนี้ควรใช้สัญลักษณ์ที่ง่าย ๆ ไม่จำเป็นต้องใช้สัญลักษณ์ทางดนตรี ซึ่งผู้สอนสามารถคิดขึ้นเองได้โดยใช้แทนลักษณะของเสียงซึ่งไม่สามารถมองเห็นได้

6. การสร้างสรรค์ เป็นเรื่องของการแสดงออกทางดนตรีที่รวมเอาความเข้าใจไว้ทั้งหมดจึงเป็นทักษะที่ใช้ความรู้พื้นฐานทางดนตรีมากพอสมควร อย่างไรก็ตามการพัฒนาทักษะสร้างสรรค์สามารถกระทำได้หลายลักษณะและหลายรูปแบบ ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานหนึ่งที่ผู้เรียนดนตรีควรศึกษาและพัฒนา

สรุปได้ว่า ทักษะทางดนตรีประกอบไปด้วย การฟัง การร้องเพลง การเล่นดนตรี การเคลื่อนไหว การอ่านโน้ตดนตรีสากล การสร้างสรรค์ เป็นต้น

1.1.4 สุนทรียศาสตร์กับดนตรี

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2532: 87) สุนทรียศาสตร์เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์และด้านปรัชญาสุนทรียศาสตร์ในแง่วิทยาศาสตร์ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องของความสวยงาม ส่วนสุนทรียศาสตร์ในแง่ปรัชญาศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติของความสวยงามกล่าวคือศึกษาถึงธรรมชาติของสุนทรียวัตถุ (aesthetic object) สุนทรียประสบการณ์ (aesthetic appreience) และสุนทรียซาบซึ้ง (aesthetic appreciation)

สุนทรียวัตถุ (aesthetic object) คือความงามหรือ คุณลักษณะของศิลปะวัตถุ ซึ่งสามารถรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้า ในทางดนตรีได้แก่ทางหู คือ การรับรู้ด้านเสียง

สุนทรียประสบการณ์ (aesthetic appreience) คือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องเนื่องมาจากการรับรู้คุณลักษณะของสุนทรียวัตถุ ซึ่งเป็นกระบวนการทางปัญญาเชิงคุณภาพ (qualitative cognition)

สุนทรียชาบซึ่ง (aesthetic appreciation) คือผลอันเกิดจากประสบการณ์ทางปัญญาเชิงคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของคุณค่าจะเห็นได้ว่าสุนทรียประสบการณ์ที่เกิดจากกระบวนการทางปัญญาเชิงคุณภาพไม่จำเป็นต้องเป็นสุนทรียชาบซึ่ง แต่ทุกประสบการณ์ที่เป็นสุนทรียชาบซึ่งจะเป็นสุนทรียประสบการณ์

กล่าวโดยสรุป สุนทรียภาพจะเกิดขึ้นได้เนื่องจากผู้นั้นได้สัมผัสกับสุนทรียวัตถุ โดยกระบวนการทางปัญญาเชิงคุณภาพ ซึ่งเมื่อผู้นั้นนำเอาการประเมินคุณค่ามาเกี่ยวข้องด้วยก็จะนำไปสู่ความซาบซึ้งอันเนื่องมาจากสุนทรียประสบการณ์นั้นๆ

1.1.5 การจัดการเรียนการสอนดนตรี

ณรุทธ์ สุทธิจิตต์ (2532: 89-90) กล่าวว่าในการจัดการเรียนการสอนดนตรีนั้นควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. การเลือกบทเพลงที่จะมาใช้สอน ควรเป็นบทเพลงที่ไม่ยากเกินความสามารถที่ผู้เรียนจะเข้าใจ หรือรับรู้ได้ นั่นคือควรเตรียมตัวผู้เรียนให้พร้อมที่จะใช้บทเพลงนั้นๆ

2. บทเพลงที่เลือกมาเพื่อใช้สอน ไม่ว่าจะง่ายหรือจะยากก็ตามควรคำนึงถึงคุณค่าทางดนตรีของบทเพลงนั้นเป็นสำคัญ

3. บทเพลงใดๆก็ตามที่มีคุณค่าทางดนตรี สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้ ไม่ว่าจะเป็น เพลงไทย เพลงไทยสากล เพลงคลาสสิก เพลงพื้นพื้นเมือง เป็นต้น

4. การเรียนการสอนดนตรีนอกจากจะใช้การวิเคราะห์บทเพลงเพื่อให้เห็นถึงโครงสร้างของเพลงแล้ว ควรจะเน้นในด้านของคุณลักษณะเฉพาะของบทเพลงนั้นๆด้วย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ทางปัญญาเชิงคุณภาพ นอกเหนือไปจากการรับรู้ทางปัญหาเชิงปริมาณ (ได้แก่ การศึกษาดนตรีเชิงวิเคราะห์)

5. กิจกรรมการเรียนการสอนควรมีหลายรูปแบบ เพื่อพัฒนาการรับรู้ทางดนตรีของผู้เรียน ซึ่งจะนำไปสู่สุนทรียประสบการณ์ต่อไป

6. สื่อการสอนทางดนตรีควรใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหาที่จะสอน และควรคำนึงถึงสภาพของสื่อด้วยว่าควรอยู่ในสภาพที่ใช้การได้อย่างดี

7. การเรียนการสอนดนตรี เพื่อให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียประสบการณ์ ควรเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมกระทำ ไม่ว่าจะเป็นด้านการแสดงออกที่เห็นได้ด้วยพฤติกรรมภายนอก หรือด้านความคิดซึ่งเป็นพฤติกรรมภายใน

8. ในฐานะที่ผู้เรียนดนตรีมิได้เรียนไปเพื่อเป็นนักดนตรี ทักษะทางดนตรีที่ควรเน้น คือ ทักษะทางด้านการฟัง ซึ่งจัดว่าเป็นทักษะสำคัญขั้นพื้นฐานที่จะนำผู้เรียนไปสู่สุนทรียประสบการณ์และความซาบซึ้งในดนตรีต่อไป

9. ผู้สอนควรปรับหลักสูตรและเนื้อหาดนตรีให้เอื้อต่อการพัฒนาสุนทรียประสบการณ์โดยคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนเป็นสำคัญ

10. ไม่มีหลักการอันใดอันหนึ่งที่ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้ได้ผลตามที่มุ่งหวังไว้เสมอไป การปรับปรุงสิ่งต่างๆ ในกระบวนการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่ควรกระทำเพื่อให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์โดยตรงต่อผู้เรียน

กล่าวโดยสรุป สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงประการแรกในการเรียนการสอนดนตรี คือ สุนทรียประสบการณ์ เนื่องด้วยสุนทรียประสบการณ์เป็นสิ่งที่นำไปสู่ความซาบซึ้งในดนตรีของผู้เรียน การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียประสบการณ์ได้นั้น ขึ้นอยู่กับการเรียนการสอนที่เน้นการรับรู้ทางปัญญาเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรกระทำควบคู่ไปกับการรับรู้ทางปัญญาเชิงปริมาณนอกเหนือจากเนื้อหาต่างๆ ทางดนตรี ได้แก่ บทเพลงควรจะมีลักษณะของสุนทรียวัตถุ คือ เป็นบทเพลงที่มีคุณค่าทางดนตรี ซึ่งการเลือกบทเพลงตลอดจนการจัดกิจกรรมทางดนตรีควรคำนึงถึงตัวผู้เรียนในด้านความสามารถของการรับรู้ด้วย ด้วยปัจจัยต่างๆ เหล่านี้จะเป็นพื้นฐานสำคัญในอันที่จะพัฒนามาสร้างเสริมความซาบซึ้งดนตรีในตัวผู้เรียนแต่ละคนได้

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะในการเรียนดนตรีสากล

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เพทชอยด์ (นิตยา ประพศุติกิจ. 2539: 143; อ้างอิงมาจาก Petzold. 1969) ได้ใช้เวลาศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทางด้านดนตรีของเด็กเป็นระยะเวลา 3 ปี และได้รายงานว่าการพัฒนาทางด้านทักษะดนตรีของเด็กเป็นไปได้ยาก ถ้าหากเด็กไม่ได้รับการฝึกให้ฟังดนตรีตั้งแต่เยาว์วัย ทั้งนี้เพราะ เด็กฟังเสียงได้เร็วกว่าผู้ใหญ่ เข้าใจเสียงที่อยู่รอบตัวได้ดี ดังนั้น จึงสามารถเข้ามามีส่วนร่วมหรือหัดเล่นดนตรีได้เร็วกว่าเมื่อมีอายุมากขึ้น

แฟรง เคนเบอร์เกอร์ (Frankenberger. 1979: 43) ได้ศึกษาผลของการใช้ดนตรีร่วมกับการฝึกอบรมผ่อนคลายเป็นเด็กที่มีการเรียนรู้และมีความก้าวร้าว ผลปรากฏว่า การใช้ทักษะดนตรีร่วมกับการผ่อนคลายเป็นเด็กมีการเรียนรู้ดีขึ้นและมีความก้าวร้าวลดลง

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

วาสนา ไยใหม่ (2547: 35) ได้ศึกษาผลของการฝึกประสบการณ์ดนตรีเชิงทักษะที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนवासูเทวี เขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความคิดสร้างสรรค์น้อยจำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกประสบการณ์ดนตรีเชิงทักษะที่มีความคิดสร้างสรรค์มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกประสบการณ์ดนตรีเชิงทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

วรินทร สิริเดชะ (2550: 53) ได้ศึกษาการส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยการจัดประสบการณ์กิจกรรมดนตรีตามแนวออร์ฟชูคเวิร์ค ผลการศึกษาพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์กิจกรรมดนตรีตามแนวออร์ฟชูคเวิร์คมีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ได้แก่ ด้านการจัดหมวดหมู่ ด้านการรู้ค่าจำนวน ด้านการเปรียบเทียบ ด้านอนุกรม สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยสรุปได้ว่า ทักษะในการเรียนดนตรีสากลมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และสามารถนำมาปรับใช้กับทักษะพื้นฐานทางด้านวิชาการ ได้ เช่น วิชาคณิตศาสตร์

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากล

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอายุ

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอายุ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542: 1367) ได้ให้ความหมายว่า อายุ หมายถึง จำนวนปีที่นับตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน โดยอายุเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดฐานะของบุคคลในสังคม บุคคลที่มีอายุต่างกันจะมีความคิดเห็นและการปฏิบัติแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ และการเรียนรู้

ณัชชา พันธุ์เจริญ (2551: 217) กล่าวว่า การฝึกนักดนตรีให้ถึงจุดของความเป็นเลิศในระดับนานาชาติได้ต้องเริ่มตั้งแต่อายุน้อยคือ ไม่เกินช่วงประถมต้น ยิ่งเริ่มเร็วเท่าไรก็ยิ่งดี แต่จะดีที่สุดในเมื่อเด็กมีความพร้อมด้วย พร้อมทั้งร่างกายและจิตใจซึ่งเป็นเรื่องเฉพาะบุคคลเราคงไม่สามารถกะเกณฑ์ได้ว่าอายุเท่าไรจึงเหมาะสมเพราะความพร้อมของเด็กแต่ละคนย่อมต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับอายุ สรุปได้ว่า อายุสัมพันธ์กับพัฒนาการและวุฒิภาวะอายุเปลี่ยนแปลงไป ทำให้การปรับตัว อารมณ์ ร่างกาย ทักษะการเข้าร่วมสังคม สติปัญญาและบุคลิกภาพหรือที่เรียกได้ว่าประสบการณ์ที่ผ่านมาช่วยก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอายุ

2.1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

โจนส์ (Jones. 1970: 42-48) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกรับผิดชอบของเด็กตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า เด็กอายุ 9-11 ปี มีความรู้สึกรับผิดชอบน้อย และมีช่วงความรับผิดชอบไม่แตกต่างกัน อายุ 13 ปีขึ้นไป จะมีความรับผิดชอบสูงขึ้นเรื่อยๆ จนถึงอายุ 16-17 ปี จึงจะคงที่

2.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

จรรยา ไพลคำ (2544: 56) ได้ศึกษาความพึงพอใจในการทำงานของข้าราชการตำรวจชุมชน สัมพันธ์ สังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการทำงานของข้าราชการตำรวจชุมชน สัมพันธ์

รัชณี สังข์สุวรรณ (2547: 104) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบในการทำงานของข้าราชการสำนักบริหารงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร พบว่า อายุมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรับผิดชอบในการทำงานของ

ข้าราชการสำนักบริหารงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ซึ่งข้าราชการส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ย 42 ปี มีความรับผิดชอบในการทำงาน

พระมหาสมควร ชุนภิบาล (2550: 118) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพาณิชย์การสยาม เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า อายุ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพาณิชย์การสยาม เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอายุ สรุปได้ว่า เมื่ออายุเพิ่มขึ้น พฤติกรรมหรือลักษณะบางประการเปลี่ยนไป รวมถึงอายุมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ ความสนใจ แรงจูงใจ และความรับผิดชอบในการเรียนและการทำงาน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคาดว่าอายุน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียน

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล

2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล

2.2.1.1 ความหมายของแรงจูงใจ

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลายคนดังนี้

โลเวลล์ (Lovell. 1980: 109) กล่าวว่า แรงจูงใจ เป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความพยายามเพื่อสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ

ไครเดอร์ และคณะ (Crider and Others. 1983: 118) กล่าวว่า การจูงใจ หมายถึง ความปรารถนา ความต้องการ และความสนใจที่มาเร้าหรือมากระตุ้นอินทรีย์ และนำอินทรีย์ไปสู่จุดหมายปลายทางที่เฉพาะเจาะจง

เดมศักดิ์ คทวนิช (2546: 149) กล่าวว่า การจูงใจ หมายถึง กระบวนการของการใช้ปัจจัยทั้งหลายที่จะทำให้บุคคลเกิดความต้องการ เพื่อสร้างแรงขับและแรงจูงใจไปกระตุ้นร่างกายให้แสดงพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ โดยปัจจัยดังกล่าวนี้อาจจะเป็นสิ่งเร้าภายนอกกับสิ่งเร้าภายในหรือทั้งสองประการก็ได้

ซูชีพ อ่อนโคกสูง (2549: 5) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงหรือพลังในการทำพฤติกรรมอย่างเข้มแข็งและการกระตุ้นหรือรื้อฟื้น มีจุดหมาย ชัดเจนและรักษาพฤติกรรมนั้นไว้ได้ เช่น คนๆหนึ่งทำงานหนักตลอดเวลาด้วยความขยันขันแข็งหรือประสบความสำเร็จในชีวิตถือว่าเขาเป็นผู้มีแรงใจในการทำงานสูง

สุรางค์ ไคว้ตะกุล (2550: 153) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง องค์ประกอบที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่มีจุดหมาย แต่เนื่องจากเราไม่สามารถสังเกตแรงจูงใจ

ได้โดยตรง จึงต้องอาศัยพฤติกรรมที่สังเกตได้ เป็นสิ่งที่อ้างอิงแต่บางครั้งอาจจะบอกสาเหตุของพฤติกรรมผิดด้วยเหตุผล

กล่าวโดยสรุป แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่มากระตุ้นให้เกิดแรงผลักดัน เพื่อให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือมีความพยายามอย่างกระตือรือร้น เพื่อให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายหรือตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

2.2.1.2 ความสำคัญที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ

พาสนา จุสรัตน์ (2548: 195) กล่าวว่าแรงจูงใจมีประเด็นที่น่าสนใจต่อการเกิดพฤติกรรมของบุคคลดังนี้

1. พฤติกรรมอย่างเดียวกันอาจจะเนื่องจากสาเหตุต่างกัน เช่น เด็กขโมยเงินอาจเนื่องมาจากอยากเรียกร้องความสนใจจากพ่อแม่ หรืออาจเนื่องมาจากต้องการเอาเงินไปซื้อของเล่น เป็นต้น

2. แรงจูงใจอย่างเดียวกัน อาจจะเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ต่างกัน เช่น นักเรียนที่ต้องการความสนใจและความรักจากครู อาจแสดงพฤติกรรมโดยการตั้งใจเรียนหนังสือ เพื่อทำคะแนนให้ดี ในขณะที่นักเรียนบางคนอาจซื้อของขวัญมากำหนดครูในวันสำคัญต่างๆเพื่อต้องการความรักจากครู

3. พฤติกรรมอย่างเดียวกัน อาจจะมีสาเหตุมาจากแรงจูงใจหลายอย่าง เช่น พนักงานตั้งใจทำงาน เพื่อหวังรางวัลและคำชมจากผู้บังคับบัญชา ต้องการตำแหน่งที่สูงขึ้นและต้องการความรักจากครู

4. พฤติกรรมที่เกิดการจูงใจนั้นจะต้องมีเป้าหมายเสมอ เช่น นักเรียนที่มีเป้าหมายเพื่อสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยให้ได้ ก็ต้องทุ่มเทความพยายามในการอ่านหนังสือเพื่อเตรียมให้พร้อมเพื่อที่จะสามารถสอบผ่านเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้

5. พฤติกรรมบางอย่างของบุคคลอาจถูกจูงใจให้กระทำโดยเจ้าตัว อาจจะไม่ทราบถึงเป้าหมายที่แท้จริงได้ ถ้าความต้องการและเป้าหมายนั้นอยู่ภายใต้ในจิตใจได้สำนึก เช่น มนตรีต้องการเป็นผู้ชนะในการแข่งมวยปล้ำ ซึ่งมนตรึคิดว่าเพราะตนต้องการเงินรางวัล แต่จริงๆ แล้วมนตรึอาจมีความต้องการและเป้าหมายที่จะชดเชยความก้าวร้าวที่อยู่ในจิตใจได้สำนึกก็ได้

6. บุคคลที่อยู่ในสังคมต่างกันมักมีแรงจูงใจต่างกัน เช่น คนที่อยู่ในประเทศแถบยุโรปมักต้องการชีวิตที่อิสระ ชอบทำงาน และมีวิถีชีวิตที่แตกต่างจากคนที่อยู่ในประเทศแถบอาฟริกาหรือแม้กระทั่งคนที่มีความวัฒนธรรมเดียวกันก็อาจมีความต้องการและแรงจูงใจที่แตกต่างกันได้รับประสบการณ์และการเรียนรู้ที่ต่างกัน

2.2.1.3 ประเภทของแรงจูงใจ

อารี พันธุ์มณี (2546: 270-272) ได้กล่าวถึงประเภทของแรงจูงใจไว้ตามลักษณะการแสดงออกตามพฤติกรรมได้ 2 ประเภท คือ

การจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่จะกระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง ไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น ความต้องการหรือการเรียนรู้เพื่อต้องการความรู้ ทำงานเพราะต้องการความสนุกและชำนาญ ซึ่งความต้องการหรือความสนใจพิเศษตลอดจนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของแต่ละบุคคล จะผลักดันให้บุคคลสร้างพฤติกรรมขึ้น ได้แก่ ความอยากรู้ อยากเห็น ความสนใจ ความรัก ความศรัทธา

การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งของหรือเกียรติยศ เงินเดือน ปรียญาบัตร ความก้าวหน้า รางวัล คำชมเชย การแข่งขัน การดิเตียน ทำให้บุคคลเกิดความต้องการ และแสดงพฤติกรรมสู่เป้าหมายนั้นนอกจากนี้ การจูงใจสามารถแบ่งตามที่มาของแรงจูงใจได้เป็น 3 ประเภท

1. แรงจูงใจทางสรีระวิทยา (Physiological Motivation) การจูงใจเกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิตเป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร พักผ่อน และปราศจากโรค เป็นต้น เราสามารถวัดระดับความต้องการทางสรีระวิทยาได้ จากการสังเกตพฤติกรรมกระทำของเรา คือ จากความมากน้อยของการกระทำ การเลือกกระทำ (เลือกสิ่งใดแสดงว่าต้องการสิ่งนั้นมาก) การโต้ตอบสิ่งที่มาขัดขวาง

2. แรงจูงใจจิตวิทยา (Psychological Motivation) มีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจทางสรีระวิทยา เพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า แต่จะช่วยคนเราดำเนินจิตใจ ทำให้มีสุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น และการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม

3. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motivation) แรงจูงใจนี้มีจุดเริ่มต้นมาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และเป้าหมายของแรงจูงใจชนิดนี้ มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นที่มีต่อเรา แรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนเรา ได้แก่

ซูซีฟ อ่อนโคกสูง (2549: 5) ได้แบ่งแรงจูงใจในการเรียนออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ แรงจูงใจภายนอก และ แรงจูงใจภายใน

1. แรงจูงใจภายนอก หมายถึง แรงจูงใจในการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมาย ที่ต้องการซึ่งอยู่นอกเหนือกิจกรรมนั้นโดยตรง

2. แรงจูงใจภายใน หมายถึง แรงจูงใจในการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้กิจกรรมนั้นบรรลุจุดมุ่งหมาย

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล

2.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

มอร์สตัน และ สมาร์ท (Morstain and Smart. 1974: 83-89) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจที่ทำให้ผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกาเข้าเรียนในสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้มีอายุน้อยมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นสูง ส่วนเพศชายมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่นสูง และเพศหญิงมาเรียนเพราะต้องการความรู้

2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

โสภิตา ยี่ติง (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมก่อนการอ่านในการจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ป.ว.ช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ภาควิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผลการศึกษาพบว่า การใช้กิจกรรมก่อนการอ่านในการจัดการเรียนรู้ ทำให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีระดับของแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับมาก และหลังการทดลองนักศึกษา มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า แรงจูงใจ มีส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ความพยายาม มุ่งมั่นในการแก้ปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุจุดประสงค์และแรงจูงใจจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนผู้เรียนมีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมากขึ้น

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.3.1.1 ความหมายและความสำคัญของบุคลิกภาพ

นักจิตวิทยาและนักวิชาการให้ความหมายของ "บุคลิกภาพ" ไว้หลายทัศนะด้วยกัน ดังนี้

แซมมวล (Samuel. 1981: 3) กล่าวว่าบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะทางจิตวิทยาเฉพาะตัวบุคคลแต่ละคน ซึ่งอาจแสดงออกให้เห็นทางพฤติกรรมและความคิด

รูซ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530: 40; อ้างอิงจาก Ruch. 1953) กล่าวว่าบุคลิกภาพคือตัวเราทั้งตัว หรืออัตตะที่แสดงพฤติกรรมต่างๆออกมา และพฤติกรรมต่างๆที่แสดงออกมานั้นเป็นกระจกเงาที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลนั้นๆ

ฮิลการ์ล และ แอทคินสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530: 40; อ้างอิงจาก Hillgard and Atkinson. 1967) กล่าวว่าบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะรวมของบุคคลและวิธีการแสดงออกของพฤติกรรมของเขา

อนาสตาซซี (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 11-15; อ้างอิงจาก Anastasi. 1968) กล่าวว่าบุคลิกภาพของบุคคลเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อมและพันธุกรรมเดียวกัน

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2541: 31) กล่าวว่าความหมายหรือคำจำกัดความของบุคลิกภาพที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปในหมู่นักจิตวิทยา คือ คุณลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคลที่แสดงออกโดยพฤติกรรมที่บุคคลนั้นมีต่อสิ่งแวดล้อมที่ตนกำลังเผชิญอยู่ และพฤติกรรมนี้จะคงเส้นคงวาพอสมควร

อารี พันธุ์ณี (2546: 67) กล่าวว่าบุคลิกภาพ หมายถึง แบบแผนพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งเป็นลักษณะเอกลักษณ์ที่แสดงออกทั้งทางด้านความคิด ความรู้สึก ความสนใจ สติปัญญา รวมทั้งด้านสรีระ บุคลิกภาพภายนอกและภายใน ทำให้สามารถแยกแยะความแตกต่างของบุคคลได้ บุคลิกภาพของบุคคลเป็นผลมาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

สรุปได้ว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่แสดงออกทั้งด้านความรู้สึกนึกคิด ทักษะ ค่านิยม ภาษาถ้อยคำ และภาษาท่าทาง ซึ่งรวมทั้งพฤติกรรมภายนอกและภายในด้วยบุคลิกภาพ เป็นแบบแผนพฤติกรรม หรือลักษณะที่แสดงออกด้านการกระทำเป็นลักษณะนิสัยของแต่ละบุคคล ซึ่งเกิดจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม โดยแสดงออกมาในลักษณะของพฤติกรรมที่แสดงถึงการมีเอกลักษณ์ของตนเอง

2.3.1.2 ประเภทของบุคลิกภาพ

ฟริตแมน และ โรเซนแมน (Farmer and others. 1984: 34; Citing Friedman & Rosenman. 1974) ได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ บุคลิกภาพแบบเอ และบุคลิกภาพแบบบี รายละเอียดมีดังนี้

1. บุคลิกภาพแบบเอ (Type A Personality) เป็นบุคลิกภาพของคนที่มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้ (Organ; & Hamner. 1982: 272-273; Farmer and others. 1984: 35; Smith and Anderson. 1986: 1166-1167; Fontana and others. 1987: 177)

1.1 มีความทะเยอทะยาน (Intense Ambition) เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะประสบความสำเร็จ

1.2 ชอบแข่งขัน (Competitive Drive) เป็นบุคคลที่ชอบต่อสู้แข่งขันกับบุคคลอื่นเพื่อให้ตนเองได้ดีกว่าคนอื่น

1.3 แข่งขันกับเวลา (Time Urgency) เป็นบุคคลที่กระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างเร่งด่วนใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ทำงานตามแผนเวลา

1.4 สร้างศัตรู (Hostility) เป็นบุคคลที่ยึดตนเองเป็นที่ตั้ง ชอบแสดงออกนอกทาง ข่มขู่ผู้อื่น อาฆาตแค้น และขาดความเห็นใจผู้อื่น

1.5 ออดทนต่ำ (Impatient) เป็นบุคคลที่มีความอดทนต่ำต่อการรอคอย และอดทนต่ำต่อสภาพแวดล้อมทางกาย ทนไม่ไหวกับความเนือย

1.6 มีความก้าวร้าว (Aggressiveness) มีความก้าวร้าวทางร่างกาย

2. บุคลิกภาพแบบเอ (Type B Personality) เป็นบุคลิกภาพที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับแบบเอ ซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่ทะเยอทะยาน ไม่มุ่งเอาชนะ มีความสงบเสงี่ยม ทำงานไปพักผ่อนไป ไม่รีบร้อน (Greene and others. 1985: 165; Michell; & Lanson. 1987: 203; Robbins. 1989: 511)

2.3.1.3 การวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ และ บุคลิกภาพแบบบี

แบบสำรวจการกระกิจกรรมของ เจนกินส์ (Jenkins Activity Survey : JAS) เป็นแบบสอบถามรายงานตนเอง ซึ่งอัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533: 21) และ ชมพูนุช พงศ์ศิริ (2535: 8-9) ได้ปรับปรุงเป็นแบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อเป็นแบบวัดที่คล้ายกับแบบวัดแรก บุคคลที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้สูงเป็นบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ โดยกลุ่มบุคคลนี้รายงานว่า มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปรวดเร็ว ทำงานด้วยความรีบเร่ง ไม่ลดละต่อความอ่อนล้า หรือทำงานที่ประสบความสำเร็จนอกเหนือจากนี้ยังรายงานว่าตนเองทำงานหนักและมีความก้าวหน้าในอาชีพ มีความตั้งใจเพิ่มสถานภาพอาชีพให้สูงขึ้น ระบุว่าได้รับแรงเสริมจากการทำงานมากกว่า อีกทั้งยังมีระดับการศึกษาสูงกว่า ส่วนบุคคลที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้ต่ำ จะเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบบี แบบวัดนี้จะวัดความรู้สึกที่มีต่อสถานการณ์ต่างๆ ในการทำงาน ความกดดันในการทำงาน และสถานการณ์การแข่งขัน

สตรีป และคนอื่นๆ (Strube and others. 1987) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสำรวจกิจกรรมของเจนกินส์ว่าเป็นแบบวัดบุคลิกภาพแบบเอ โดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองว่ามีการแสดงออกอย่างไรและได้ศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จของงานมากกว่าความล้มเหลว มีแรงขับในการแข่งขันสูง มุ่งสัมฤทธิ์ผลและมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว

2.3.1.4 ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ

เวอร์จีเนีย (นุชนาง ชูกร. 2542: 20-21; อ้างอิงจาก Virginia. 1982) กล่าวว่า บุคลิกภาพแบบเอ นั้นเป็นพฤติกรรมที่มีลักษณะเปิดเผย หรือสุดขั้วของการแสดงออก ลักษณะของผู้มีบุคลิกภาพแบบเอ มีดังนี้

1. มีความทะเยอทะยาน หมายถึง ความต้องการหรือความปรารถนาของบุคคลที่มีความเจริญก้าวหน้าในชีวิต มีอำนาจ มีตำแหน่งหน้าที่การงานที่สูง มีความมั่นคง ร่ำรวย มีชื่อเสียง และจะพยายามทุกวิถีทางเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ เพื่อเป็นการพิสูจน์ว่าตนเก่ง เป็นผู้มีความสามารถและประสบความสำเร็จในชีวิต

2. ตั้งมาตรฐานในการทำงานไว้สูง หมายถึง การตั้งเป้าหมายของการทำงานที่ว่า เมื่อลงมือทำอะไรต้องทำให้ได้ ทำให้ที่สุด ให้ได้ทั้งปริมาณและคุณภาพมากที่สุด

3. มีแรงขับในการทำงานสูง หมายถึง การที่บุคคลที่มีบุคลิกภาพ

แบบเอ เป็นบุคคลที่มีความกระตือรือร้นสูงในการทำงาน ชอบทำงานหนัก มักทำงานตลอดเวลา ทำงานให้ได้มากที่สุดนี้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้

4. ชอบการแข่งขัน หมายถึง ลักษณะที่ชอบช่วงชิง ต่อสู้แข่งขันกับผู้อื่นเพื่อที่ตนจะได้สิ่งที่ต้องการและให้ได้สิ่งที่ดีกว่าผู้อื่น

5. มีความก้าวร้าว เป็นลักษณะพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา ทำลายทรัพย์สิน ทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย หรือบาดเจ็บทางด้านร่างกายและทางด้านจิตใจ อาจจะโดยใช้อาวุธถูกผู้อื่น หรืออาจทำให้ผู้อื่นขายหน้า

6. มีความเร่งรีบ เกิดจากความรู้สึกกดดันจากเวลาอยู่ตลอดเวลา บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบเอ จะรู้สึกว่าเวลาผ่านไปรวดเร็ว ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะกระทำการต่าง ๆ มักจะมองนาฬิกาเพื่อดูเวลาเสมอ จะทำงานตามแผนงานให้เสร็จตามเวลาที่ตั้งไว้ มีความเร่งรีบตลอดเวลาเพื่อใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อจะได้รับค่าตอบแทนอย่างเต็มที่เมื่อทำงานเสร็จตามที่กำหนดไว้ และทำให้รู้สึกภูมิใจในความสามารถของตน

7. มีความอดทนต่ำ หมายถึง ลักษณะที่ไม่อดทนต่อการรอคอย ใจร้อน ขี้เบื่อ ขี้รำคาญ ซึ่งความอดทนต่ำนี้มีความสัมพันธ์กับการที่มีความรีบเร่งและถูกกดดันจากเวลา

8. มีลักษณะในการสร้างศัตรูกับผู้อื่น หมายถึง ลักษณะชอบแสดงออกในทางข่มขู่ผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย แสดงออกถึงความเป็นศัตรูต่อต้านและไม่เป็นมิตร มีความอาฆาตแค้น ขาดความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

9. มีลักษณะการพูดและการเคลื่อนไหวรวดเร็ว หมายถึง พฤติกรรมการเคลื่อนไหวรวดเร็ว และมักเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อบริเวณใบหน้าและตามร่างกาย เช่น ขมวดคิ้ว พูดเร็ว พูดคล่อง พูดเสียงดัง และมักพูดก่อนที่คู่สนทนาจะพูดจบ กำมือและกัดฟันเสมอ มักแสดงกิริยาสัมพันธ์ เช่น เลิกคิ้ว ยกไหล่ ห่อปาก เป็นต้น

2.3.1.5 ลักษณะบุคลิกภาพแบบบี

เวอร์จิเนีย (นุชนาง ชุกร. 2542: 22; อ้างอิงจาก Virginia. 1982) กล่าวว่า บุคลิกภาพแบบบี เป็นพฤติกรรมที่มีลักษณะตรงข้ามกับพฤติกรรมแบบเอ หรือพฤติกรรมแบบบี เป็นพฤติกรรมที่ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพแบบเอโดยสิ้นเชิง

เจอร์รี่ (นุชนาง ชุกร. 2542: 22; อ้างอิงจาก Jerry. 1982) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบบี จะเป็นคนที่ชอบพักผ่อน ใช้ชีวิตอย่างสบายไม่รีบเร่ง เขาอาจจะทำงานหนักในบางโอกาสแต่จะมีแรงขับในการทำงานน้อย

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าบุคลิกภาพแบบเอ คือ บุคลิกภาพที่มีความกระตือรือร้น รักความก้าวหน้า ชอบฟันฝ่าอุปสรรค ชอบการแข่งขัน ทำงานด้วยความรวดเร็ว ทนไม่ได้กับงานที่ล่าช้า ไม่ชอบการรอคอย มีความมานะพยายามในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ และ บุคลิกภาพแบบบี คือ บุคลิกภาพที่มีความผ่อนคลาย ไม่รีบไม่ร้อนและไม่ก้าวร้าว มีลักษณะอื่นๆ คือ ชอบการพักผ่อนและดำเนินชีวิตแบบง่ายๆ ไม่ชอบฝ่าฟัน

อุปสรรคต่างๆ ในการทำงานและไม่ค่อยชอบทำงานในเวลารีบด่วน

2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.3.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

บลูเมนทอลล์ (ชมพูนุท พงษ์ศิริ. 2535: 28; อ้างอิงจาก Bluementhal. 1978) ได้ศึกษาบุคลิกภาพแบบเอ และ บุคลิกภาพแบบบี ของเด็กนักเรียนชายและหญิง ผลการศึกษาพบว่า เด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะเป็นบุคคลที่มีความเครียดสูงมากกว่าเด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

ชวาทซ์ และคนอื่นๆ (Schwartz and other. 1986: 459-462) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ และบุคลิกภาพแบบบี ที่ประสบความสำเร็จและความล้มเหลวในประสบการณ์ที่ไม่มีผู้ใดเคยประสบความสำเร็จเลย และในสถานการณ์ที่มีบางคนประสบความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า คนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีความมุ่งมั่นสำเร็จในสถานการณ์ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จได้ แต่จะไม่เอาตัวไปผูกมัดกับงานที่ไม่มีโอกาสประสบความสำเร็จ

เคลลี และ ฮุสตัน (Kelly; & Houston. 1985: 634) ได้ศึกษาบุคลิกภาพแบบเอ และแบบบี จำแนกตามความแตกต่างทางด้านลักษณะชีวสังคมภูมิหลัง และการทำงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงที่ทำงานนอกบ้านจำนวน 220 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า หญิงที่ทำงานนอกบ้านลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ มีระดับการศึกษาสูงกว่า ระดับสถานภาพทางอาชีพสูงกว่า มีชั่วโมงการทำงานมากกว่า มีปริมาณงานที่ทำมากกว่า มีความสับสนในบทบาทการทำงาน ความเครียดในการทำงาน และต้องการประสบการณ์การทำงานมากกว่าบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบบี

สตูร์ป และ โบแลนด์ (อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533: 19-20; อ้างอิงจาก Strube; & Boland. 1986) ได้ศึกษาการรับรู้สาเหตุของการกระทำและความเพียรในการทำงานของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ และ บุคลิกภาพแบบบี ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลว ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการวินิจฉัยความยากของงานกับความเพียรในการทำงานนั้น พบว่า มีความสัมพันธ์ทางลบ กล่าวคือ ถ้างานมีความยากมากขึ้นบุคคลจะมีความเพียรในการทำงานนั้น พบว่ามีความสัมพันธ์ทางลบ กล่าวคือ ถ้างานมีความยากมากขึ้นบุคคลจะมีความเพียรพยายามในการทำงานลดลง และจะมีความเพียรพยายามมากในงานที่มีความยากปานกลาง แต่บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบบีนั้น มีความเชื่อถือในความสำเร็จและความสำเร็จและความล้มเหลวไม่แตกต่างกัน ส่วนการวินิจฉัยความยากของงาน และความเพียรพยายามมีความสัมพันธ์กันทางบวก

2.3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ชุดิมน ศรีแก้ว (2546: 77) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสารวิทยา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เนตรชนก พุ่มพวง (2546: 77) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุ่งอนาคต นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบเอ จะมีความเพียรพยายามในการทำงานเพื่อประสบความสำเร็จมากกว่า รักความก้าวหน้ามากกว่า มีความเครียดและวิตกกังวลในการทำงานสูงกว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบบี

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล

2.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

2.4.1.1 ความหมายของทัศนคติ

ความหมายของ ทัศนคติ หรือ เจตคติ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า "Attitude" ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า "Aptus" แปลว่า โน้มเอียง การทำให้เหมาะสม การปรับปรุง มีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า ทัศนคติหรือเจตคติ ไว้ดังนี้

ออลพอร์ต (Allport. 1974: 810) กล่าวว่าทัศนคติ หมายถึง สภาพความพร้อมของสมองและประสาทอันได้จากประสบการณ์และการตอบสนองทั้งทางตรงและโดยอิทธิพลของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ และสถานการณ์ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกัน

ไพศาล หวังพานิช (2526: 146) กล่าวว่าเจตคติ หมายถึง ความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งอันเป็นผลจากประสบการณ์ การเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น และความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรม หรือแนวโน้มของการตอบสนองต่อสิ่งนั้น ในทางใดทางหนึ่ง อาจเป็นทางสนับสนุนหรือโต้แย้งคัดค้าน

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528: 230-231) กล่าวว่าเจตคติ คือ ความพร้อมของร่างกายและจิตใจที่มีแนวโน้มจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ใดๆ ด้วยการเข้าหาหรือถอยหนีออกไป เจตคติแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เจตคติทางบวกหรือเจตคติที่ดี หมายถึงแนวโน้มที่อินทรีย์จะเข้าหาสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้น เนื่องจากความชอบหรือความพอใจ และเจตคติทางลบหรือเจตคติที่ไม่ดี หมายถึงแนวโน้มที่อินทรีย์จะถอยหนีจากสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้นๆ เนื่องจากความไม่ชอบหรือความไม่พอใจ

สรุปได้ว่า ทักษะคิด หรือ เจตคติ หมายถึง ความโน้มเอียงทางด้านจิตใจ ภายใต้นที่แสดงออกให้เห็นเป็นพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปได้ทั้งในทางบวกและทางลบ เช่น การเห็นด้วย ความชอบ ความรู้สึกพอใจ หรือไม่เห็นด้วย ไม่พอใจ ไม่ชอบ เป็นต้น

2.4.1.2 องค์ประกอบของเจตคติ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544: 241-242) กล่าวว่าเจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

(1) องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจ ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า หรือสถานการณ์นั้นๆ เพื่อใช้เป็นเหตุผลในการสรุปความ หรือช่วยในการประเมินสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้นๆ เช่น การที่นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด หรือการรับรู้ถึงความสำคัญของการเรียนหนังสือ เป็นต้น

(2) องค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้นๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากบุคคลได้ประเมินสิ่งเร้านั้นแล้วว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการดีแล้ว เช่น เมื่อนักเรียนรู้ว่ายาเสพติดมีโทษต่อร่างกาย นักเรียนก็จะรู้สึกไม่ชอบผู้ที่เสพยาเสพติดและไม่ต้องการที่จะเสพยาเสพติด เป็นต้น

(3) องค์ประกอบด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อมหรือแนวโน้มที่บุคคลจะประพฤติ ปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ต่างๆ ในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้ ความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการประเมินผลพฤติกรรมที่คิดจะแสดงออกมา เช่น นักเรียนที่มีเจตคติทางลบต่อการเสพยาเสพติดก็มักหลีกเลี่ยงที่จะคบเพื่อนที่เสพยาเสพติด หรือนักเรียนที่มีเจตคติทางบวกต่อการเรียนก็มักจะขยันเรียนหนังสือ และมีความพยายามที่จะเรียนให้ได้คะแนนดี เป็นต้น เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบทั้งสามนี้เสมอ แต่จะมีปริมาณมากน้อยแตกต่างกันไป

2.4.1.3 คุณลักษณะทั่วไปของเจตคติ

(1) เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือการได้รับประสบการณ์ มิใช่สิ่งที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด

(2) เจตคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือถ้าบุคคลมีเจตคติทางบวกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะเข้าหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ในทางตรงกันข้าม ถ้าบุคคลมีเจตคติทางลบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลนั้นก็จะมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยง โดยการถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ เช่น เด็กชอบศิลปะทำให้อยากเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ แต่จะพยายามหลีกเลี่ยงการเรียนทางด้านวิชาการ เป็นต้น

(3) เจตคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปสู่บุคคลอื่นได้ เช่น พ่อแม่ไม่ชอบรับประทานผักย่อมมีแนวโน้มทำให้ลูกไม่ชอบรับประทานผักด้วยเช่นกัน

(4) เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากเจตคติเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์นั้นเปลี่ยนแปลงไป เจตคติย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย เช่น ในตอนต้นเทอมนิสิตที่เข้ามาเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อาจไม่ชอบวิชานี้เลยก็มีเจตคติทางลบ แต่เมื่อเรียนไปได้สักระยะหนึ่ง มีความรู้สึกที่ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีประโยชน์ครูผู้สอนก็ใจดี และรู้จักใช้เทคนิคการสอนใหม่ๆ ที่น่าสนใจ ในเวลาต่อมาเลยทำให้ทัศนคติเปลี่ยนความคิดจากความไม่ชอบเป็นความชอบ คือเปลี่ยนเป็นมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแทน

2.4.1.4 องค์ประกอบต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้เจตคติ

(1) การอบรมเลี้ยงดู คำสั่งสอนของบิดามารดา ญาติพี่น้อง ตลอดจนผู้ปกครองของเด็กมีส่วนทำให้เด็กมีเจตคติทั้งทางบวกและทางลบต่อสิ่งต่างๆ ได้มาก เพราะสังคมแรกที่เด็กประสบคือ สมาชิกครอบครัวและสภาพในครอบครัว เช่น บิดามารดาของสุดาชอบทำบุญ สุดาก็มีแนวโน้มชอบทำบุญด้วยเช่นกัน

(2) วัฒนธรรมภายในสังคมนั้นๆ วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่สั่งสอนสืบทอดกันมาจากชนรุ่นหนึ่งไปยังชนอีกรุ่นหนึ่ง สิ่งใดที่ได้รับจากวัฒนธรรมในทางที่ดี บุคคลในสังคมนั้นก็มีแนวโน้มที่จะมีเจตคติทางบวกต่อสิ่งนั้น ในทางตรงกันข้าม ถ้าสิ่งใดที่วัฒนธรรมกำหนดว่าเป็นสิ่งไม่ดี บุคคลในสังคมนั้นย่อมมีแนวโน้มที่จะมีเจตคติทางลบไปด้วย เช่น ในสังคมหนึ่งซึ่งชนคนที่มีการศึกษาสูงตั้งนั้นบุคคลในสังคมนั้นมีแนวโน้มที่ชอบการศึกษาหรือชอบปัญญาชนมากกว่าผู้ด้อยการศึกษา

(3) สถาบันการศึกษา การได้รับคำอบรมสั่งสอนจากสถาบันการศึกษาต่างๆ เช่น โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย สามารถทำให้เด็กมีเจตคติแตกต่างกันได้ เช่น ครูสอนนักเรียนว่าการสูบบุหรี่เป็นสิ่งที่ไม่ดี นักเรียนย่อมมีแนวโน้มที่จะไม่สูบบุหรี่เช่นกัน

(4) การพักผ่อนหย่อนใจ ได้แก่สถานเริงรมย์ต่างๆ เช่น โรงภาพยนตร์ รายการต่างๆทางวิทยุโทรทัศน์ สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการสร้างเจตคติของเด็กเป็นอย่างมาก จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะควบคุมรายการต่างๆตลอดจนภาพยนตร์ที่ฉายในโรงภาพยนตร์ให้มีประโยชน์ มีเนื้อหาสาระที่สำคัญ และเป็นการสร้างสรรค์เพื่อทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อสิ่งต่างๆ อย่างถูกต้อง

จากองค์ประกอบต่างๆ ชี้ให้เห็นว่าการสร้างเจตคติหรือการเปลี่ยนแปลงเจตคติไปในทางที่ดีหรือทางบวกสามารถทำได้ในที่นี่จะขอกล่าวถึงการสร้างหรือเปลี่ยนแปลงเจตคติด้านการเรียนเพื่อให้เกิดเจตคติทางบวกต่อการเรียนซึ่งสามารถทำได้ดังนี้

(1) การสร้างเจตคติทางบวกต่อการเรียน

(1.1) จัดสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์ที่ทำให้เกิดความพอใจและสนุกสนาน

(1.2) ครูต้องเป็นแบบฉบับที่ดีทั้งด้านความคิด ความประพฤติ และการมีระเบียบวินัยด้านการเรียนรู้ด้านสังคม

(2) การเปลี่ยนแปลงเจตคติทางลบต่อการเรียน

(2.1) ให้การแนะนำ โดยชี้แนะการปฏิบัติต่อการเรียนรู้ให้ถูกต้องและเหมาะสมโดยเฉพาะชี้ให้เห็นคุณประโยชน์ที่จะได้รับ ทั้งนี้เพราะมนุษย์มีแนวโน้มที่จะตอบสนองในทางบวกต่อสิ่งที่ทำประโยชน์แก่ตนเอง

(2.2) พยายามให้การเสริมแรงที่ตรงกับความถนัด และความต้องการแก่ผู้เรียนแต่ละคนเพื่อให้มีกำลังใจที่จะเรียนรู้มากกว่าการใช้การลงโทษ

(2.3) พยายามให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำเอง และมีส่วนรับผิดชอบต่อสิ่งนั้นๆ เช่นการสอนหัวข้อบางอย่าง ควรแบ่งกลุ่มให้นักเรียนค้นคว้าทดลองด้วยตนเอง นักเรียนก็จะเกิดความเข้าใจ ภาควุฒิใจต่อบทเรียนนั้นๆ ทำให้เจตคติที่เคยไม่ดีต่อบทเรียนนั้นลดลง และในที่สุดกลายเป็นเจตคติที่ดีได้

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ทักษะคิดน่าจะส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียน

2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

2.4.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เพอร์ซิวัลล์ (มัญญู แป้นเจริญ. 2522: 10: อ้างอิงจาก Percival. 1956) ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับวิธีการดำเนินชีวิตและความสนใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนมัธยมคลุซา มลรัฐโอคลาโฮมา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายจำนวน 373 คน นักเรียนหญิงจำนวน 493 คน กับนักเรียนระดับเดียวกันในโรงเรียนมัธยมโกลเวอร์คลิฟแลนด์ในมลรัฐนิวยอร์ก ซึ่งเป็นนักเรียนชายจำนวน 411 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 218 คน ปัญหาที่ศึกษาได้แก่ ปัญหาด้านสุขภาพ การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ความปลอดภัย การเงิน สุขภาพจิต นิสัยในการเรียน สันทนาการ คุณสมบัติส่วนตัว สัมพันธภาพในครอบครัว กิริยามารยาท ความสนใจแผนการทำงานในแต่ละวัน ความสนใจหน้าที่พลเมือง ทัศนคติ การปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่น ความรับผิดชอบ ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับนิสัยในการเรียน สันทนาการ คุณสมบัติส่วนตัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว กิริยามารยาท มีความเกี่ยวข้องกับวิธีการดำเนินชีวิตและความสนใจของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนมัธยมคลุซาในระดับปานกลาง

2.4.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ชุติมน ศรีแก้ว (2546: 77) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสารวิทยา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ทักษะคิดต่อการเรียนดนตรีสากลน่าจะส่งผลต่อการเรียนรู้ทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียน

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล

2.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล

2.5.1.1 ความหมายของนิสัยทางการเรียน

คำว่า “นิสัย” หมายความว่า ความประพฤติที่เคยชิน เช่น ทำจนเป็นนิสัย (ราชบัณฑิตยสถาน: 2542)

ประเทิน มหาจันทร์ (2523: 6) กล่าวว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดีจะเป็นผู้ที่สนใจใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ และส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากขึ้น

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538: 1) กล่าวว่านิสัยทางการเรียน คือ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพอใจและความมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนั้นประกอบด้วย ความตั้งใจเอาใจใส่ต่อการเรียน การจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนดีขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขยัน อดทน รับผิดชอบ ฟังตนเอง และมีความภาคภูมิใจในผลการเรียนของตน

สรุปได้ว่า นิสัยทางการเรียน คือ พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเป็นประจำสม่ำเสมอ หรือแนวโน้มของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมการเรียน รวมถึงการรู้จักใช้เวลาให้เหมาะสมกับการเรียน การแบ่งเวลา วิธีการเรียน และการวางแผนใช้เวลา

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล

2.5.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

คอยโว (ปิยพล คำมุงคุณ. 2549: 30; อ้างอิงจาก Koivo. 1983) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทัศนคติต่อการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติต่อการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

โบโนโม (พัชรินทร์ สมหมาย. 2549: 48; อ้างอิงจาก Bounomo. 1990) ได้ศึกษาลักษณะทางจิตพิสัยของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จและไม่สำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ ทำการศึกษากับนักเรียน 6 คน โดยใช้แบบสอบถามการสังเกต และการสัมภาษณ์ที่เกี่ยวกับประวัติครอบครัว นอกจากนี้ยังใช้สัมภาษณ์ระดับลึก (In-Depth Interviews) เกี่ยวกับแรงจูงใจ เจตคติโรคภัยไข้เจ็บ และบุคลิกลักษณะ ซึ่งสังเคราะห์และวิเคราะห์จาก 8 องค์ประกอบ คือ อิทธิพลของครอบครัว ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน การดูรายการโทรทัศน์ มุมมองในเรื่องวัฒนธรรม (Intercultural Perspective) ของตน การเลือกเรียนภาษาต่างประเทศ ประสบการณ์ชั้นเรียน และยุทธวิธีในการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ จะเป็นนักเรียนที่มีการยอมรับนับถือตนเอง (Self esteem) มีความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence) และมีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้ (Mature Attitude) สูง

2.5.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สำเนียง ศิลป์ประกอบ (2540: 84) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความรับผิดชอบในการเรียนและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยบทเรียนสำเร็จรูปกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปิยาภรณ์ วิบูลย์ศรีสัจจะ (2546: 77-80) ได้ศึกษาปัญหาการเรียน สาเหตุและแนวทางแก้ปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียน สาเหตุของปัญหาการเรียนและแนวทางแก้ปัญหาทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พัชรินทร์ สมหมาย (2549: 102) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพล จังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาการเรียนในหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 น้อยเพราะนักเรียนจะตั้งใจเรียนและเอาใจใส่ในการเรียน มีความกระตือรือร้น ขยันอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียน ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด พยายามปรับปรุงแก้ไขการทำงานให้ดีขึ้น มีการปรึกษาครูเมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจในบทเรียน และศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์และสามารถพยากรณ์คุณสมบัติอื่นได้ เช่น นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การปรับตัว แรงจูงใจ พฤติกรรมการเรียน เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคาดว่านิสัยทางการเรียนดนตรีสากลน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียน

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

2.6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

2.6.1.1 ความสำคัญของฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

สิปปนนท์ เกตุทัต (สุกัญญา แยมยิ้ม. 2541: 27; อ้างอิงจาก สิปปนนท์ เกตุทัต. 2533) กล่าวว่า การพัฒนาความเจริญก้าวหน้าเชิงวัตถุก่อให้เกิดผลกระทบตามมามากมาย ไม่ว่าจะทางด้านวัตถุหรือจิตใจ โดยเฉพาะพัฒนาการความรู้สึกนึกคิดของเด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ที่มีต่อสังคมปัจจุบันซึ่งเสนอเป็นภาพลักษณ์ได้ 3 กลุ่ม คือ เด็กที่มีครอบครัวฐานะปานกลางขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีโอกาสในสังคมและได้เปรียบกว่าเด็กกลุ่มอื่น เด็กย่อมมีแรงจูงใจและโอกาสทางการศึกษาดีกว่ากลุ่มอื่น แต่หากอยู่ในครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจดีมาก ความต้องการเชิงวัตถุได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอหรืออาจมากเกินไปเกินความต้องการ แต่ขาดความอบอุ่นทางจิตใจ พ่อแม่ไม่มีเวลาเอาใจใส่ การศึกษาทางจิตวิทยา กล่าวว่า เด็กเหล่านี้มี

แนวโน้มที่จะดิ้นรนให้ได้รับการเอาใจใส่เชิงลบเมื่อเขาทำผิด ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวเศรษฐกิจใหม่ เป็นเด็กที่เคยยากจน ด้อยโอกาสในสังคม แต่พ่อแม่ร่ำรวยขึ้นเนื่องจากที่ดินอยู่ในเขตความเจริญทางเศรษฐกิจ เมื่อขายที่ดินก็มักจะอพยพมาใช้ชีวิตอยู่ในเขตชุมชน ใช้เงินแสวงหาความสุขทางวัตถุ มีแนวโน้มที่จะฟังเพื่อจับจ่ายเงินอย่างไม่รู้คุณค่า และเด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจน ห่างไกลความเจริญ เด็กที่ด้อยทางสมอง และร่างกาย เป็นกลุ่มที่ด้อยโอกาสที่สุดในสังคม เพราะเกิดในครอบครัวที่เป็นชาวต่างชาติ ที่มีการศึกษาดำรงชีวิตแบบดั้งเดิมหรือเกิดในสลัมโดยพ่อแม่ไม่ได้ตั้งใจ เด็กมักมีสภาพร่างกายและสมองบกพร่อง ขาดโอกาสทางการศึกษาและสังคม เพราะการมีปัญหาทางเศรษฐกิจทำให้ครอบครัวไม่สามารถส่งเสียด้านการเรียนได้ เด็กต้องลาออกจากโรงเรียนกลางคัน ช่วยพ่อแม่ทำงานหารายได้ เด็กกลุ่มนี้จึงเป็นบุคคลที่น้อยเนื้อต่ำใจได้ง่าย หากไม่ได้รับความช่วยเหลือให้ถูกทาง อาจเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ขาดการมีส่วนร่วมในสังคม

นุชนาฏ วรยศศรี (2544: 23) ได้ให้ความหมายว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง ระดับฐานะของผู้ปกครองของนักเรียน อันได้แก่ รายได้ของบิดา รายได้ของมารดา ของแต่ละครอบครัว เป็นปัจจัยด้านสังคมประการหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะเมื่อฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน ย่อมส่งผลถึงค่าใช้จ่ายในการเรียน การอบรมเลี้ยงดูต่างกันย่อมส่งผลกระทบถึงการเรียนด้วย

ณัชชา พันธุ์เจริญ (2551: 217) กล่าวว่าเด็กต้องได้รับการสนับสนุนด้านการเงินเพราะการเรียนดนตรีนั้นค่าใช้จ่ายสูงมาก ทั้งเครื่องดนตรีและค่าเล่าเรียน โดยเฉพาะดนตรีสากล

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า รายได้ของผู้ปกครองนั้นเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาต่อของนักเรียน รวมทั้งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดปัญหาทั้งในด้านส่วนตัวและด้านการเรียนของนักเรียน

2.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

2.6.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เกริสัน คิงสตัน และ แมคโดนัล (Garison. Kington and Mcdonald. 1996: 415) ที่ศึกษาฐานะเศรษฐกิจและสังคมเป็นองค์ประกอบที่ทำให้เด็กเรียนได้ดีหรือไม่ดี พบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมด้อย ย่อมขาดประสบการณ์ต่างๆที่จะช่วยในการเรียนรู้

เรดริค (ชมนุช บุญสิทธิ์. 2541: 45; อ้างอิงมาจาก Redlich. 1978) ได้ศึกษาคณ宅ที่มาจากโรงพยาบาลจิตเวช พบว่า มีคนไข้มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ 78 เปอร์เซ็นต์

สปริงเกอร์ (ชมนุช บุญสิทธิ์. 2541: 45; อ้างอิงจาก Springe. 1958) พบว่า ความมั่นคงทางอารมณ์ของเด็กมีความสัมพันธ์อย่างมากกับฐานะ ความเป็นอยู่ของ

ครอบครัว กล่าวคือเด็กที่มาจากบ้านที่ยากจนมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำจะเป็นคนที่ปรับตัวไม่ดี และมีอารมณ์ไม่มั่นคง มีปริมาณมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลาง

อิติกโป (Arikpo. 1986: 2702-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนา การบริการ การใช้จ่ายเงิน และสภาพการเรียนของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาไม่แน่นอน แต่แหล่งการใช้จ่ายเงินที่สำคัญที่สนับสนุนการเรียน ก็คือเงินจากครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือ เงินทุนส่วนตัวและการทำงานเสริม

2.6.2.2 งานวิจัยในประเทศ

จรัมพร สุวรรณวัฒน์ (2542: 57) ได้สำรวจปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนธรรมศาสตร์ คลองหลวงวิทยาคม ปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

จากงานวิจัยข้างต้น จะเห็นได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับลักษณะบางประการ ได้แก่ เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงมีแนวโน้มเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ มีความมั่นคงทางอารมณ์สูงกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่า

2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง

2.7.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง

2.7.1.1 ความหมายของการสนับสนุนของผู้ปกครอง

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2530: 1) กล่าวว่าครอบครัวในทางความหมายทางจิตวิทยา หมายถึง สถาบันทางสังคมแห่งแรกที่มนุษย์สร้างขึ้นจากความสัมพันธ์ที่มีต่อกันเพื่อเป็นตัวแทนของสถาบัน สังคมภายนอกจะปลูกฝังความเชื่อ ค่านิยมและทัศนคติให้กับสมาชิกรุ่นใหม่ของสังคมที่มีชีวิตเกิดขึ้นในครอบครัว

ละเมียด ลิมาอักษร (2536: 15-16) กล่าวถึงบทบาทของผู้ปกครองในการสนับสนุนส่งเสริมการศึกษาของเด็ก สรุปได้ดังนี้

1. ควรส่งเสริมให้เด็กรู้จักจัดตารางการทำงาน การเล่น และการพักผ่อน ให้ได้สัดส่วน ถ้างานทางโรงเรียนหนักอยู่แล้ว ก็ลดงานทางบ้านให้เบาลง และดูแลให้เด็กได้ทำงานที่โรงเรียนมอบหมายให้เสร็จเรียบร้อย ก็จะช่วยให้เด็กได้รับผลสำเร็จอย่างดีในการเรียน

2. อบรมสั่งสอนให้เด็กรู้จักคบเพื่อน และรู้จักการสมาคม

3. ให้โอกาสเด็กได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบในกิจการต่างๆ ของบ้าน เพื่อเป็นการส่งเสริมความรับผิดชอบ และความร่วมมือกับหมู่คณะ

4. ยินยอมให้เด็กใช้จ่ายเอง และทำบัญชีรับรายจ่ายของตนไว้

5. ส่งเสริมให้เด็กตัดสินใจได้ถูกต้อง เช่นอบรมให้เด็กเห็นประโยชน์ของการอ่านหนังสือ เด็กก็จะสามารถใช้เหตุผลตัดสินใจใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือมากขึ้นด้วยความเต็มใจ

6. ยั่วยุให้เด็กสนใจค้นคว้าหาความรู้ โดยการเป็นกำลังใจให้กับเด็กตอบคำถามด้วยความเอาใจใส่และกระตือรือร้น ยั่วยุให้เด็กกล้าแสดงความคิดเห็นต่างๆ ตามความสนใจของเด็ก

ณัชชา พันธุ์เจริญ (2551: 218-217) กล่าวว่าเด็กที่เรียนรู้อิสระ ดนตรี และกีฬาเกือบทั้งหมดได้รับการส่งเสริมจากที่บ้าน ไม่ใช่จากทางโรงเรียน การส่งเสริมอาจเกิดจากความรัก ความชอบดนตรีของครอบครัว และเด็กต้องได้รับการสนับสนุนด้านการเงินเพราะการเรียนดนตรีนั้นค่าใช้จ่ายสูงมาก ทั้งเครื่องดนตรีและค่าเล่าเรียนโดยเฉพาะดนตรีสากล

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิต โดยมีบิดามารดาผู้ปกครองเป็นตัวจักรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อตัวผู้เรียนอย่างยิ่ง ทั้งในด้านบุคลิกภาพ ทักษะคิด ความเชื่อมั่น ตลอดจนความประพฤติและรวมไปถึงความสำเร็จในชีวิตของผู้เรียนก็ได้ว่า ถ้าพิจารณาถึงความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งบิดามารดาผู้ปกครองมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ไม่น้อย โดยเฉพาะที่มีความมุ่งหวังต่อการประสบความสำเร็จของบุตรหลานของตนเอง ย่อมต้องการให้ได้รับการศึกษาในระดับสูงสุดเท่าที่จะทำได้ และประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี

2.7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง

2.7.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เมเยอริงแบงค์ (Marjoribank. 1972: 103-109) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง สภาพแวดล้อม และระดับฐานะทางสังคมกับสัมฤทธิ์ผลแบบสอบถาม พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองให้การส่งเสริมเล่าเรียนจะมีคะแนนจากแบบทดสอบสูง ซึ่งคะแนนยังมีความสัมพันธ์ทางการเรียนสูงด้วย

ฮอฟแมน (Hoffman. 1970: 291) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูกับจริยธรรม 4 ประการ คือ การมีความรู้สึกผิดชอบ การอดทนต่อสิ่งยั่วยวนใจ การยึดหลักแห่งตนและยอมรับสภาพผิดปรากฏว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูให้ความรักในช่วง 4-13 ปี มีลักษณะทางจริยธรรม 4 ประการสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักน้อยนอกจากนี้ยังพบว่าการให้เหตุผลในการอบรมสั่งสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะทางจริยธรรมของเด็กโดยเฉพาะเด็กอายุ 5 ปี

2.7.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อรพินท์ ชูชม (2522: 92) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมที่บ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า สิ่งแวดล้อมที่บ้านมีบทบาทต่อความพร้อมในการเรียนของเด็ก เด็กจะพร้อมในการเรียนถ้าที่บ้านมีบรรยากาศที่ส่งเสริมให้น่าเรียน คือ มี

ความเข้าใจต่อกันมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ไม่สร้างความหวาดกลัวหวั่นวิตกกังวลให้เกิดกับอารมณ์ของเด็ก

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง มีส่วนสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นอย่างมาก

2.8 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล

2.8.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล

2.8.1.1 ความหมายของลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2532: 82) กล่าวว่าสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ หมายถึง สภาพทั่วไปของการจัดชั้นเรียน สื่อลักษณะต่างๆที่มีอยู่จริง หรือใช้ในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างปัจจัยต่างๆ ดังนั้น ถ้ามีการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม การพัฒนาการด้านต่างๆ จะเป็นไปอย่างดีที่สุด

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2532: 79-80) กล่าวว่าสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้มีการพัฒนาการด้านดนตรี อาจแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. สภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียน ได้แก่ สภาพแวดล้อมโดยทั่วไป ตั้งแต่เกิดมา ถ้าเด็กผู้นั้นอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีดนตรีอยู่รอบตัว เด็กผู้นั้นย่อมมีอิทธิพลทางดนตรีมากกว่าเด็กที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปราศจากดนตรี เด็กที่อยู่ในสภาพแวดล้อมทางดนตรีจะมีความสามารถที่จะพัฒนาด้านดนตรีได้ดีกว่าเด็กที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่มีดนตรี อย่างไรก็ตามสภาพแวดล้อมเป็นเพียงตัวช่วยในการพัฒนาการทางดนตรีก้าวไปเท่านั้น ถ้าเด็กไม่มีความสนใจที่จะพัฒนาด้านดนตรี การเรียนรู้ทางดนตรีย่อมจะไม่เกิดขึ้น สภาพแวดล้อมทางดนตรีที่ควรจัดให้กับเด็กได้ คือ การให้เด็กมีโอกาสฟังเพลงหลายๆแบบ โดยเฉพาะเพลงไทย และ เพลงคลาสสิก นอกจากนี้อาจเป็นเพลงพื้นเมืองซึ่งมีเอกลักษณ์ไทยๆ และมีความง่ายอยู่ในตัว เพลงประเภท popular หรือ rock music ที่เด็กชอบ เป็นสิ่งที่เด็กฟังอยู่แล้ว และมักจะชอบฟัง

2. สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนดนตรี ควรเป็นสภาพแวดล้อมที่ชักจูงให้ผู้เรียนต้องการเรียนดนตรี ซึ่งควรคำนึงถึงสภาพการจัดห้องเรียนให้น่าสนใจ เปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ เป็นครั้งคราว เช่น กระดานนิเทศน์ การเรียนการสอนควรจะสนองตอบกับพัฒนาการทางดนตรีของเด็ก และควรมีเทคนิควิธีหลายแบบ เพื่อชักจูงให้นักเรียน นอกจากนี้ควรคำนึงถึงสภาพเครื่องดนตรีและสิ่งอื่นๆ เกี่ยวกับเรื่องของดนตรี เช่น เครื่องเสียง สิ่งเหล่านี้ควรอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากลก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่ง ที่มีความสำคัญที่เห็นได้เด่นชัดว่ามีผลต่อการเรียนของนักเรียน

2.8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล

2.8.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เลย์แมน (สุพัตรา ผลรัตนไพบูลย์. 2550: 43; อ้างอิงจาก Layman. 1975) ได้ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาใหม่ที่มีต่อสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอกามา ผลการศึกษาพบว่า การจัดสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยจะส่งผลต่อบุคลิกภาพของนักศึกษา ทั้งด้านความเป็นเลิศทางวิชาการและควมมีระเบียบวินัย

2.8.2.2 งานวิจัยในประเทศ

บุปผา ประทีป (2542: 66) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรีนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตคลองสาน พบว่า บรรยากาศการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อัญชลี ทองจันทร์ (2546: 108-111) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดเพชรบุรี โดยการวิเคราะห์เส้นทาง พบว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีอิทธิพลทางตรงต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนสูงสุด

วิรัช กุลเพิ่มทวีรัชต์ (2547: 77) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมมีผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียน โดยเฉพาะพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงจนกลายเป็นการเรียนรู้ ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่าลักษณะทางกายภาพในการเรียนการสอนดนตรีสากลน่าจะส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียน

2.9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน

2.9.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน

2.9.1.1 ความสำคัญของสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน

นพพงษ์ บุญจิตราดูล (2527: 48) กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนว่าผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้มิใช่เกิดในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้นการพบปะซักถามนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้นอย่าทำให้เกิดการเสียหน้า และควรฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง

ธีระ รุญเจริญ (2546: 61) กล่าวว่าสภาพแวดล้อมทางการเรียนในห้องเรียนมีความสัมพันธ์กับบุคลิกลักษณะของครู ทักษะของครูและพฤติกรรมในชั้นเรียน ดังนั้นครูควรสร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอน ให้สอดคล้องระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน คือ

ผู้สอนมีความเป็นกันเอง เข้าใจและเห็นอกเห็นใจผู้เรียนแต่ในขณะเดียวกันก็ชี้แนะให้เห็นถึงความเหมาะสม และมีวินัยในการเรียนไปพร้อมกัน

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน นั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมาก นอกจากด้านการเรียนการสอนและการให้การอบรมแก่นักเรียน แล้วครูต้องมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียน

2.9.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน

2.9.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ไทเลอร์ (กาญจนนา โรจนอาภา. 2550: 59; อ้างอิงจาก Tyler. 1964) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนในอุดมคติ ผลการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพที่ดีในอุดมคตินั้น ครูต้องมีการสื่อความเข้าใจที่ดีกับนักเรียนเป็นมิตรที่ดีให้ความรักความเอาใจใส่ มีความเข้าใจและยอมรับนักเรียน

วูน (สุพัตรา ผลรัตน์ไพบูลย์. 2550: 60; อ้างอิงจาก Voom, Randall Jay. 1990) ได้ทำการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีอิทธิพลต่อการประสบความสำเร็จอย่างไร โดยแยกเป็นเด็กสองพวก คือ พวกที่ถือตัวครูเป็นศูนย์กลางและพวกที่นับถือนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมที่แสดงความจงเกลียดจงชังของครูต่อเด็กทำให้เด็กเป็นคนเฉยเมยถอยหนี เจื้อยซาต่อการแก้ปัญหา เป็นปฏิปักษ์กับคนอื่น ก้าวร้าวปรับตัวไม่ได้

2.9.2.2 งานวิจัยในประเทศ

พยอม ธัญสร (2540: 107-108) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ตัวแปรความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนนั้นยังสามารถร่วมพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ร้อยละ 47.50

กมลวัฒน์ วันวิชัย (2545: 43) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า บรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างการเรียนการสอน ครูมีวิธีการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน ตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน มีความกระตือรือร้นและมีความรับผิดชอบด้านการเรียน

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า การมีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีบทบาทสำคัญ ครูควรมีความเมตตา มีความยุติธรรมและเป็นประชาธิปไตย ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขต ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

3.1 ข้อมูลทั่วไป

ชื่อได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ : โรงเรียนดนตรีสยามสแควร์

ชื่อทางการค้า : CRESCENDO School of music (โรงเรียนดนตรีเครเซนโด)

ชื่อบริษัท : บริษัท สยามมิวสิค จำกัด

หลักสูตร : หลักสูตรได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ

ประเภทกิจการ : ประกอบธุรกิจโรงเรียนสอนดนตรี

โดย : นางสาวกรองทอง รุ่งรัตน์ ตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ

วิชาที่เปิดสอน : ร้องเพลง กีตาร์ ไวโอลิน เปียโน เบส กลอง

พนักงาน จำนวน 15 คน

อาจารย์ จำนวน 75 คน

นักเรียน จำนวน 700 คน แบ่งเป็น

- นักเรียน ชาย 415 คน
- นักเรียน หญิง 285 คน

3.2 สถานที่ตั้ง

392 / 42-43 ซอยสยามสแควร์ 6 ถนนพระราม 1 แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ
10330 (หลังโรงแรมโนโวเทล) โทร 0-2252-9454-5, โทรสาร 0-2265-83904 เว็บไซต์โรงเรียน
www.crescendoschool.com

3.3 ประวัติ

โรงเรียนดนตรีเครเซนโด (Crescendo School of Music) ได้เริ่มกิจการด้านการเรียน
การสอนดนตรีมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2544 ภายใต้ชื่อ “โรงเรียนดนตรีสยามสแควร์” ดำเนิน การสอน
โดยคณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ และเปี่ยมด้วยคุณภาพจากสถาบันดนตรีที่มีชื่อเสียง ทั้งในเมืองไทย
และต่างประเทศ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ทางโรงเรียนฯ ได้ผลิตนักร้อง นักดนตรีที่มีคุณภาพ
จำนวนมาก ซึ่งคุณภาพของการเรียนการสอน ถือเป็นหัวใจหลักและสำคัญอย่างยิ่ง สำหรับ
ภารกิจของโรงเรียนฯ วันนี้ โรงเรียนดนตรีเครเซนโด (Crescendo School of Music) ยังคงยึด
มั่นในหน้าที่ ที่จะสานฝันให้กับเยาวชนของชาติต่อไป และจะพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน
ให้ดียิ่งขึ้น มีคุณภาพมากขึ้น และมีมาตรฐานที่สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับคนรุ่นใหม่ ที่มีความ
ต้องการทางดนตรีที่หลากหลาย ภายใต้สโลแกน Create Music @ Your Style เพื่อให้คุณ
สามารถสร้างสรรค์ดนตรีในสไตล์ที่เป็นตัวคุณ

3.4 โลโก้โรงเรียน

3.5 สีประจำโรงเรียน

สีส้ม

3.6 สโลแกน

Create Music @ Your Style : คุณสามารถสร้างสรรค์ดนตรีในสไตล์ที่เป็นตัวคุณ

3.7 หลักสูตรที่เปิดสอน

3.6.1 Drum กลอง: หลักสูตร Drum Style สำหรับผู้ที่ไม่เคยมีพื้นฐานมาก่อน เน้นการฝึกเทคนิคเบื้องต้น (Basic rudiment) สอนพื้นฐานเรื่องจังหวะ การอ่านโน้ตกลอง สำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 8 ปี ขึ้นไป สอนเทคนิคการตีจังหวะในแนวเพลงต่างๆ สำหรับผู้มีพื้นฐาน เช่น Rock (Double Bass), Funk, Jazz เพื่อเตรียมในขั้นสูงต่อไป

3.6.2 Voice ขับร้อง: หลักสูตร สำหรับผู้ที่สนใจการร้องเพลงตั้งแต่อายุ 7 ปีขึ้นไป เริ่มจากพื้นฐานการขับร้องสอนการหายใจที่ถูกต้อง การใช้เสียงและการควบคุมเสียง รวมถึงบุคลิกท่าทางเพื่อการขับร้องอย่างสมบูรณ์แบบ และเพิ่มความสามารถการใช้เทคนิคการร้องต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเข้าใจโน้ตและอ่านโน้ต และร้องเพลงทั่วไปได้ตามสไตล์ที่ตัวเองชอบและสามารถไปประกอบอาชีพได้ เปิดสอนทั้งแนวเพลงคลาสสิก เพลงสากล เพลงไทยสากล และเพลงลูกทุ่ง รวมทั้ง หลักสูตรพิเศษสำหรับผู้ที่ต้องการฝึกขับร้องเพื่อนำไปใช้ในโอกาสที่ได้รับเชิญในงานสังคมต่างๆ

3.6.3 Piano เปียโน: หลักสูตร มีให้เลือกเรียนทั้ง Pop, Jazz, Classic

หลักสูตร **Classic** สำหรับผู้ที่ไม่เคยมีพื้นฐานการเรียนเปียโนมาก่อน สอนตั้งแต่ระดับต้น เพื่อเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไป ทั้งแนว Pop, Jazz, Classic รับผู้เรียนตั้งแต่อายุ 5 ขวบขึ้นไป จนถึงผู้ใหญ่ ด้วยหลักสูตรของ Alfred Publishing Inc. USA โดยเรียนรู้จากทฤษฎีและปฏิบัติ เน้นการวางพื้นฐานที่ถูกต้อง เช่น การนั่ง การวางมือ การอ่านโน้ต เป็นต้น

หลักสูตร **Pop** สำหรับผู้ที่มีพื้นฐานการเล่นเปียโนมาบ้างแล้ว เน้นการสอนบทเพลงแนวPop

หลักสูตร **Jazz** สำหรับผู้ที่มีพื้นฐานการเล่นเปียโนในระดับกลาง สอนแนวทางการของIMPROVISATIONและCHORD

หลักสูตร **Piano For Adult (เปียโนสำหรับผู้ใหญ่)** สำหรับผู้เรียนอายุ 13 ปีขึ้นไป โดยใช้หนังสือ Piano For Adult สอนตั้งแต่พื้นฐานการวางนิ้ว การอ่านโน้ตจนถึงขั้นปฏิบัติเป็นเพลงได้

3.6.4 Guitar กีตาร์: หลักสูตร มีให้เลือกเรียนทั้ง ClassicalGuitar, ElecetricGuitar, BassGuitar

หลักสูตร **ClassicalGuitar** หลักสูตรสำหรับผู้เรียนอายุ 9 ปีขึ้นไป ประกอบด้วยเทคนิคตั้งแต่พื้นฐาน เช่น ทำทางการเล่นเทคนิค มือซ้ายและมือขวา การเล่นสเกลเน้นสอนเรื่อง Note, Chord และการเน้นจังหวะ สำหรับผู้ที่มีพื้นฐานเบื้องต้นมาก่อนจะเน้นเทคนิคการเล่น เรียนรู้ scales, appreggio เรียนรู้เกี่ยวกับประวัติเพลงในแต่ละยุค และสามารถเล่นในบทเพลงต่างๆ ได้

หลักสูตร **ElecetricGuitar** หลักสูตรสำหรับผู้เรียนอายุ 10 ปีขึ้นไป สำหรับผู้ที่ไม่เคยมีพื้นฐานเบื้องต้นมาก่อน จะเน้นเรื่อง Chord, Form, Scales, Appreggio เทคนิคSoloสัตรีต่างๆ สำหรับผู้ที่มีพื้นฐานเบื้องต้นมาแล้ว สอนเรื่อง ScalesModes เรื่องโน้ตพื้นฐาน Mode, Riff ในแต่ละMode การนำModeไปใช้ และ Improvisation สำหรับผู้ที่มีพื้นฐานเบื้องต้นจะพัฒนาการเรียนไปสู่ HeroStyle เน้นเรื่องการเล่นในแบบฉบับศิลปินดัง วิเคราะห์เทคนิคและบทเพลงต่างๆ

หลักสูตร **BassGuitar** สอนตั้งแต่เบื้องต้น การเรียนรู้และพัฒนาการเล่นเบสในสไตล์ต่างๆตลอดจนทางเดินของchord การวอลส์คเบส จังหวะต่างๆ การเรียนเพลงและโซโล

3.6.5 Wind เครื่องเป่า: หลักสูตรฟลูท แซ็กโซโฟน คลาริเน็ต ทรัมเป็ต ทรัมโบน สำหรับอายุ 12 ปีขึ้นไป เริ่มเรียนตั้งแต่ การฟัง การเป่า ทำทางการเล่นEnsemble มาพอสมควร สอนเทคนิคขั้นสูง เพื่อบรรเลงบทเพลง

3.6.6 Violin ไวโอลิน, **Viola** วิโอลา, **Cello** เซลโล: สอนเทคนิคขั้นพื้นฐานที่ถูกต้อง โดยสามารถอ่านโน้ต และเล่นสเกลได้เพิ่มทักษะในการบรรเลงเสียงประสาน เพื่อฝึกทักษะในการฟังการควบคุมจังหวะให้พร้อมเพรียงกัน

3.6.7 Theory ทฤษฎีดนตรี: หลักสูตรสำหรับผู้ที่ต้องการเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับสอบเข้า Course Entrance มหาวิทยาลัย สอนประวัติดนตรีในยุคต่างๆ และประเภทของบทเพลงตะวันตกประสานกัน เพื่อให้ได้มาตรฐานเป็นสากล เพื่อนำไปใช้ประกอบการเล่นเครื่องดนตรี หรือเน้นแนวทางในการแต่งเพลง เน้นการสอนทฤษฎี และฝึกความเที่ยงตรงของประสาหู

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่เรียนดนตรีสากลในโรงเรียนดนตรี เครเซโนโต สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 700 คน เป็นเพศชาย 415 คน และ เป็นเพศหญิง 285 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่เรียนดนตรีสากลในโรงเรียน ดนตรีเครเซโนโต สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 ช่วง อายุ 11-21 ปี จำนวน 233 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของยามาเน่ (Yamane. 1970 : 580- 581) เป็นเพศชาย 138 คน และ เป็นเพศหญิง 95 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรทั้งหมดโดยใช้เพศเป็นชั้น (Strata) มีขั้นตอนการ สุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 จากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามาเน่ (Yamane) พบว่าต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 233 คน
2. ประมาณขนาดประชากรแล้วพบว่า ใช้ยามาเน่ (Yamane) เท่ากับ 3 : 1 : ประชากร
3. จำแนกประชากรตามเพศได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 233 คน เป็นเพศชาย 138 คน และ เป็นเพศหญิง 95 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกโดยใช้เพศเป็นชั้น

เพศ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ชาย	415	138
หญิง	285	95
รวม	700	233

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีทั้งหมด 9 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามทักษะในการเรียนดนตรีสากล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ อายุ และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ตัวอย่าง แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

1.1 อายุ.....ปี

1.2 รายได้ของผู้ปกครอง.....บาท/เดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวกับแรงจูงใจของ ทองหล่อ นาคหอม (2535: 103-108) และ รุ่งทิวา ประสพสันต์ (2543: 162-165)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล โดยใช้แนวคิดข้อที่ 2.1 และ ข้อที่ 2.2 ในการสร้างแบบสอบถาม

ลักษณะแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากลให้นักเรียนอ่านข้อความอย่างละเอียด แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงในแบบสอบถามของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว โดยมีเกณฑ์การเลือก ดังนี้

มากที่สุด	จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
มาก	จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
บ้างไม่ตรงบ้าง	จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
น้อย	จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
น้อยที่สุด	จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	เมื่อมีข้อสงสัยในบทเพลงข้าพเจ้าค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง					
00	ข้าพเจ้าจะไม่ฝึกซ้อมบทเพลงที่คิดว่าไม่สามารถปฏิบัติได้					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน
2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนน ดังนี้			
จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยแปลผลได้ ดังนี้

สะกอลดี	คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	มีแรงจูงใจในการเรียนดนตรี
สะกอลดีพอใช้	คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	มีแรงจูงใจในการเรียนดนตรี
สะกอลไม่ดี	คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	มีแรงจูงใจในการเรียนดนตรี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

3.2 ผู้วิจัยใช้แบบวัดบุคลิกภาพแบบเอ และ บุคลิกภาพแบบบี ซึ่งเป็นแบบวัดที่อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล (2533: 159-162) ดัดแปลงมาจากแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) เป็นแบบสอบถามรายงานตนเอง ประกอบด้วย คำถาม 20 ข้อ

ลักษณะแบบสอบถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ให้นักเรียนอ่านข้อความอย่างละเอียด แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่อง

หนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงในแบบสอบถามของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว โดยมีเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าเป็นคนเริ่มต้นทำสิ่งใดแล้วต้องทำให้เสร็จ					
00	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ไหวถ้ามีคนมาขัดจังหวะในขณะที่ข้าพเจ้าไม่สามารถทำสิ่งที่ข้าพเจ้าตั้งใจไว้					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533: 32) ในการวิจัยแปลผลได้ ดังนี้

บุคลิกภาพแบบบี	คะแนนเฉลี่ย	20 – 50	คะแนน	หมายถึง	ผู้มี
บุคลิกภาพแบบเอ	คะแนนเฉลี่ย	51 – 100	คะแนน	หมายถึง	ผู้มี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวกับทัศนคติของ รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล (2541: 148-153) และ รุ่งทิวา ประสพสันต์ (2543: 150-155)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล โดยใช้แนวคิดข้อที่ 4.1 และ ข้อที่ 4.2 ในการสร้างแบบสอบถาม

ลักษณะแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล เป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เป็นประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง น้อยครั้ง และน้อยครั้งที่สุด ตัวอย่าง แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล

ก. ด้านความคิด

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล ให้นักเรียนอ่านข้อความอย่างละเอียด แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทาง ขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความคิดในแบบสอบถามของนักเรียนมากที่สุดเพียง ข้อเดียว โดยมีเกณฑ์การเลือก ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของ
นักเรียนมากที่สุด		
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของ
นักเรียนมาก		
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของ
นักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง		
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของ
นักเรียนมาก		

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของ
นักเรียนมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
0	การเรียนดนตรีสากลเป็นเรื่องยาก					
00	การเรียนดนตรีสากลช่วยแก้ปัญหาทาง อารมณ์ให้กับข้าพเจ้า					

ข. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล
ให้นักเรียนอ่านข้อความอย่างละเอียด แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทาง
ขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความรู้สึกในแบบสอบถามของนักเรียนมากที่สุด
เพียงข้อเดียว โดยมีเกณฑ์การเลือก ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียน มากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียน มาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียน น้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียน น้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าสนใจที่จะเรียนเกี่ยวกับทักษะดนตรี สากล					
00	ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนเกี่ยวกับทฤษฎีดนตรี สากล					

ค. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากลให้นักเรียนอ่านข้อความอย่างละเอียด แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับพฤติกรรมในแบบสอบถามของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว โดยมีเกณฑ์การเลือก ดังนี้

มากที่สุด	เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน
มาก	บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน
บ้างไม่ตรงบ้าง	บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน
น้อย	น้อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน
น้อยที่สุด	น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

ข้อ	ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	น้อย ครั้ง	น้อย ครั้ง ที่สุด
0	ข้าพเจ้ามักหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาดนตรีสากลที่เรียนอยู่					
00	ข้าพเจ้าไม่มีความกระตือรือร้นในขณะที่เรียนดนตรีสากล					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง / มากที่สุด / เป็นประจำ	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย / มาก / บ่อยครั้ง	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ / ปานกลาง / บางครั้ง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย / น้อย / น้อยครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง / น้อยที่สุด / น้อยครั้งที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง / มากที่สุด / เป็นประจำ	ให้	1	คะแนน
---	-----	---	-------

เห็นด้วย / มาก / บ่อยครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ / ปานกลาง / บางครั้ง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย / น้อย / น้อยครั้ง	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง / น้อยที่สุด / น้อยครั้งที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยแปลผลได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง	มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนดนตรีสากล
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	มีทัศนคติปานกลางต่อการเรียนดนตรีสากล
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนดนตรีสากล

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการสนับสนุนของผู้ปกครองของ ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ (2546: 111-113)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง โดยใช้แนวคิดข้อที่ 5.1 และข้อที่ 5.2 ในการสร้างแบบสอบถาม

ลักษณะแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง ให้นักเรียนอ่านข้อความอย่างละเอียด แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงในแบบสอบถามของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อเดียว โดยมีเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
บ้างไม่ตรงบ้าง		
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
น้อย		
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
น้อยที่สุด		

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ผู้ปกครองสนับสนุนให้ข้าพเจ้าซื้ออุปกรณ์ในการเรียนดนตรีสากลที่จำเป็น					
00	ผู้ปกครองให้ข้าพเจ้าซ้อมดนตรีเป็นประจำ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยแปลผลได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง การสนับสนุนของผู้ปกครอง
มาก

ปานกลาง	คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	การสนับสนุนของผู้ปกครอง
น้อย	คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	การสนับสนุนของผู้ปกครอง

ตอนที่ 6 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวกับนิสัยทางการเรียนของ อุดมลักษณ์ อุปจันทร์ (2547: 95) และ ธนพงษ์ มุ่งไผ่ดี (2549: 95-96)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล โดยใช้แนวคิดข้อที่ 6.1 และ ข้อที่ 6.2 ในการสร้างแบบสอบถาม

ลักษณะแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล ให้นักเรียนอ่านข้อความอย่างละเอียด แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงในแบบสอบถามของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อเดียว โดยมีเกณฑ์การเลือก ดังนี้

มากที่สุด	จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
มาก	จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
บ้างไม่ตรงบ้าง	จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในแต่ละวันสำหรับการซ้อมดนตรี					
00	ข้าพเจ้าไม่ยอมเข้าเรียนเพราะเพลงที่เรียนนั้นยาก					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์

(2538: 9) ในการวิจัยแปลผลได้ ดังนี้

สะกอลดี	คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนดนตรี
สะกอลดีพอใช้	คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนดนตรี
สะกอลไม่ดี	คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนดนตรี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในเรียนดนตรีสากล โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล เพื่อนำมาเป็นใช้แนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพในการเรียนของ เบ็ญจวรรณ เหมือนสุวรรณ (2547: 130) และ นันทวิทย์ ผ่ามหานาคะ (2548: 90)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล โดยใช้แนวคิดข้อ 7.1 และ ข้อที่ 7.2 ในการสร้างแบบสอบถาม

ลักษณะแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล ให้นักเรียนอ่านข้อความอย่างละเอียด แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงในแบบสอบถามของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว โดยมีเกณฑ์การเลือก ดังนี้

มากที่สุด	จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
มาก	จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
บ้างไม่ตรงบ้าง	จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
น้อย	จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
น้อยที่สุด	จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	สถานที่เรียน สภาพห้องเรียนเหมาะสมกับการเรียนดนตรี สากล					
00	ห้องเรียนมีอุปกรณ์ในการเรียนหรือเครื่อง ดนตรีไม่เพียงพอกับนักเรียน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน อุปกรณ์การเรียนการสอนที่อาจารย์ใช้มีสภาพ ดี					
00	สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่อาจารย์ใช้ ไม่เหมาะสมกับการเรียนดนตรีสากล					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยแปลผลได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากลของโรงเรียนดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากลของโรงเรียนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากลของโรงเรียนไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนของ เบ็ญจวรรณ เหมือนสุวรรณ (2547: 130-131) และ นันทวิทย์ เผ่ามหานาคะ (2548: 91-92)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน โดยใช้แนวคิด ข้อที่ 8.1 และ ข้อที่ 8.2 ในการสร้างแบบสอบถาม

ลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน ให้นักเรียนอ่านข้อความอย่างละเอียด แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงในแบบสอบถามของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว โดยมีเกณฑ์การเลือก ดังนี้

มากที่สุด	จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
มาก	จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
บ้างไม่ตรงบ้าง	จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
น้อย	จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
น้อยที่สุด	จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูผู้สอน ข้าพเจ้าเคารพครูผู้สอนเป็นอย่างดีขณะที่เรียน ดนตรี				
00	ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถามครูผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจใน ทักษะดนตรีสากล				

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	การปฏิบัติตนของครูผู้สอนต่อนักเรียน ครูรับฟังเหตุผลของนักเรียน					
00	เมื่อมีปัญหาด้านการเรียนดนนตรีครูยินดีให้ คำแนะนำ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์

(2538: 9) ในการวิจัยแปลผลได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียน กับครูผู้สอนดนนตรีสากลดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียน กับครูผู้สอนดนนตรีสากลดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียน กับครูผู้สอนดนนตรีสากลไม่ดี

ตอนที่ 9 แบบสอบถามทักษะในการเรียนดนตรีสากล

9.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

9.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ กฤษณู ทรงเจียร ระพานิช (2549)

9.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามทักษะในการเรียนดนตรีสากล โดยใช้แนวคิดข้อที่ 9.1 และข้อที่ 9.2 ในการสร้างแบบสอบถาม

ลักษณะของแบบสอบถามทักษะในการเรียนดนตรีสากล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามทักษะในการเรียนดนตรีสากล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโต สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งเป็น 6 ทักษะด้วยกัน ได้แก่ ก.ทักษะการฟัง ข.ทักษะการร้อง ค.ทักษะการเล่นดนตรีสากล ง.ทักษะการเคลื่อนไหว จ.ทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล และ ฉ.ทักษะการสร้างสรรค์ ให้นักเรียนอ่านข้อความอย่างละเอียดแล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงในแบบสอบถามของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว โดยมีเกณฑ์การเลือก ดังนี้

มากที่สุด	จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
มาก	จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
บ้างไม่ตรงบ้าง	จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
น้อย	จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
น้อยที่สุด	จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ก. ทักษะการฟัง ข้าพเจ้าสามารถแยกเสียงสูงต่ำในบทเพลงที่ แตกต่างกันได้					
00	ข้าพเจ้าไม่สามารถจับจังหวะในบทเพลงได้					
0	ข. ทักษะการทักษะการอ่านโน้ตดนตรี สากล ข้าพเจ้าสามารถเข้าใจสัญลักษณ์หรือ เครื่องหมายทางดนตรีสากล					
00	ข้าพเจ้าไม่สามารถอ่านโน้ตดนตรีสากลได้					
0	ค. ทักษะการร้อง ข้าพเจ้าสามารถร้องเพลงได้ตรงเสียงสูงต่ำของ โน้ตเพลง					
00	ข้าพเจ้าไม่สามารถใช้เสียงร้องตามบทเพลงได้ ตรงคีย์					
0	ง. ทักษะการเล่นดนตรี ข้าพเจ้าสามารถเล่นดนตรีได้ตรงตามจังหวะ ของเพลง					
00	ข้าพเจ้าไม่สามารถเดินประกอบบทเพลงได้ ข้าพเจ้าไม่สามารถเล่นดนตรีได้อย่าง คล่องแคล่ว					
0	จ. ทักษะการเคลื่อนไหว ข้าพเจ้าสามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงตาม จังหวะเพลง					
00	ข้าพเจ้าไม่สามารถเดินประกอบบทเพลงได้					
0	ฉ. ทักษะการสร้างสรรค์ ข้าพเจ้าสามารถแต่งเนื้อร้องเป็นบทเพลง					
00	ข้าพเจ้าไม่สามารถแต่งทำนองเพลงได้					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยแปลผลได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	นักเรียนมีทักษะในการเรียน ดนตรีสากลมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	นักเรียนมีทักษะในการเรียน ดนตรีสากลปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	นักเรียนมีทักษะในการเรียน ดนตรีสากลน้อย

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การหาคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยล้อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และ อาจารย์ดร. มณฑิรา จารุเพ็ง เป็นผู้ตรวจสอบตามความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับ นิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียน ในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

2.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test โดยเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็น

แบบสอบถามการวิจัย ซึ่งผลของการหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถาม มีดังต่อไปนี้

2.1.1 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) จำนวน 15 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว คงเหลือ 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 6.489 – 9.680

2.1.2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) จำนวน 20 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว คงเหลือ 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.673 – 8.374

2.1.3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) จำนวน 54 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว คงเหลือ 49 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.986 – 8.666

2.1.4 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) จำนวน 15 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว คงเหลือ 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.530 – 12.480

2.1.5 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) จำนวน 24 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว คงเหลือ 22 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.749 – 8.839

2.1.6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) จำนวน 19 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว คงเหลือ 18 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.052 – 9.854

2.1.7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) จำนวน 25 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว คงเหลือ 24 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.292 – 7.707

2.1.8 แบบสอบถามทักษะในการเรียนดนตรีสากล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) จำนวน 19 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว คงเหลือ 18 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.022 – 7.600

2.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งผลของการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม มีดังต่อไปนี้

2.2.1 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .921

2.2.2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .863

- 2.2.3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .922
- 2.2.4 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .878
- 2.2.5 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .818
- 2.2.6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .863
- 2.2.7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .832
- 2.2.8 แบบสอบถามทักษะในการเรียนดนตรีสากล มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .811

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยจะนำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยื่นต่อผู้จัดการโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด (CRESCENDO SCHOOL OF MUSIC) สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในระหว่างวันที่ 2-27 มีนาคม 2553 จำนวน 233 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 233 ฉบับ ที่นักเรียนตอบมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ผลปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรีกับทักษะในการเรียนดนตรีสากล โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรีที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามส

แควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-ต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรีกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรี เครเซนด์ สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1

3.2 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนด์ สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Squares)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F – distribution
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบ t
r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
\hat{Y}	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
X_1	แทน	อายุ
X_2	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
X_3	แทน	แรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล
X_4	แทน	บุคลิกภาพ
X_5	แทน	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล
X_6	แทน	การสนับสนุนของผู้ปกครอง
X_7	แทน	นิสัยทางการเรียนดนตรีสากล
X_8	แทน	ลักษณะทางกายภาพในการเรียน
X_9	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน
Y	แทน	ทักษะในการเรียนดนตรีสากล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรีกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรีที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ แรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล บุคลิกภาพ ทักษะคิดต่อการเรียนดนตรีดนตรีสากล และนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรี ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนและทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรีกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรีกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ แรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล บุคลิกภาพ ทักษะคิดต่อการเรียนดนตรีดนตรีสากล และนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และการสนับสนุนของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรี ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน และ

ทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโต สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรี และ ทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโต สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
อายุ	16.0386	2.51	วัยรุ่น
แรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล	3.5173	.58	ดีพอใช้
บุคลิกภาพ	3.2768	.47	แบบเอ
ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล	3.7330	.41	ทางบวก
นิสัยทางการเรียนดนตรีสากล	3.6503	.43	ดีพอใช้
การสนับสนุนของผู้ปกครอง	3.5840	.54	ปานกลาง
ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง	132592.2747	134985.50794	ระดับสูง
ลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล	3.8414	.52	ดี
สัมพันธภาพระหว่างระหว่างนักเรียนกับ ครูผู้สอน	3.9415	.52	ดี
ทักษะในการเรียนดนตรีสากล	3.3906	.467	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนโรงเรียนดนตรีเครเซนโต สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร มีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่น มีแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากลดีพอใช้ มีบุคลิกภาพแบบเอ มีทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากลทางบวก มีนิสัยทางการเรียนดนตรีสากลปานกลาง มีการสนับสนุนของผู้ปกครองปานกลาง มีฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองอยู่ในระดับสูง มีลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากลดี มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนดี และมีทักษะในการเรียนดนตรีสากลปานกลาง

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรีกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโต สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรีกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	Y
X ₁	1.000	-.060	.164*	.131*	.213**	.023	.148*	-.012	.083	.161*
X ₂		1.000	.045	.066	.002	-.042	.057	.020	.048	.008
X ₃			1.000	.449**	.622**	.276**	.361**	.116	.256**	.361**
X ₄				1.000	.317**	.054	.177**	-.103	.049	.117
X ₅					1.000	.484**	.644**	.411**	.549**	.523**
X ₆						1.000	.500**	.393**	.452**	.473**
X ₇							1.000	.634**	.696**	.637**
X ₈								1.000	.637**	.516**
X ₉									1.000	.484**
Y										1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X₁) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล(X₃) ทักษะคิดต่อการเรียนดนตรีสากล(X₅) นิสัยทางการเรียนดนตรีสากล(X₇) การสนับสนุนของผู้ปกครอง(X₆) ลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล(X₈) และ สัมพันธภาพระหว่างครูและนักเรียน(X₉)

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร มี 2 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ(X₄) และ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง(X₂)

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรีกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อค้นหาปัจจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	3	19.100	6.367	46.066**
Residual	229	31.649	.138	
Total	232	50.749		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า มีจำนวน 3 ปัจจัย ที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังรายละเอียดในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโต สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

องค์ประกอบ	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₇	.295	.070	.336	.575	.331	114.218**
X ₇ X ₅	.240	.086	.215	.599	.359	64.347**
X ₇ X ₅ X ₆	.136	.053	.158	.613	.376	46.066**
a = .945						
R = .613						
R ₂ = .376						
SE _{est} = .371						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโต สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ นิสัยทางการเรียนดนตรีสากล(X₇) ทักษะคิดต่อการเรียนดนตรีสากล(X₅) และการสนับสนุนของผู้ปกครอง(X₆) ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโต สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 37 จึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโต สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .945 + .295 X_7 + .240 X_5 + .136 X_6$$

สมการพยากรณ์ทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโต สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .336 X_7 + .215 X_5 + .158 X_6$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรีกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรี เครเซโนโต สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรี ที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรี เครเซโนโต สาขา สยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ ทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียน ดนตรี เครเซโนโต สาขา สยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรี มีความสัมพันธ์กับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรี เครเซโนโต สาขา สยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรี ส่งผลต่อ ทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรี เครเซโนโต สาขา สยามสแควร์ เขต ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่เรียนดนตรีสากลในโรงเรียนดนตรี เครเซโนโต สาขา สยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวน นักเรียนทั้งหมด 700 คน เป็นเพศชาย 415 คน และ เป็นเพศหญิง 285 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่เรียนดนตรีสากลในโรงเรียน ดนตรี เครเซโนโต สาขา สยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 ช่วง อายุ 11-21 ปี จำนวน 233 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของยามาเน่ (Yamane. 1970: 580-581) เป็นเพศชาย 138 คน และ เป็นเพศหญิง 95 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากร โดยใช้เพศเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 9 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ อายุ และรายได้ของผู้ปกครอง ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว คงเหลือ 13 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .921

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว คงเหลือ 20 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .863

ตอนที่ 4 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 54 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว คงเหลือ 49 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .922

ตอนที่ 5 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 24 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว คงเหลือ 22 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .878

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว คงเหลือ 14 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .818

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 19 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว คงเหลือ 18 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .863

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว คงเหลือ 24 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .832

ตอนที่ 9 แบบสอบถามทักษะในการเรียนดนตรีสากล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 19 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือแล้ว คงเหลือ 18 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .811

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยจะนำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยื่นต่อผู้จัดการโรงเรียนดนตรีเคhrenโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเคhrenโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเคhrenโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในระหว่างวันที่ 2-27 มีนาคม 2553 จำนวน 233 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 233 ฉบับ ที่นักเรียนตอบมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ผลปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรีกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเคhrenโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนดนตรีที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเคhrenโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิธีการถดถอยพหุคูณ
4. สร้างสมการถดถอยพยากรณ์ จากผลการวิเคราะห์ที่ได้ในข้อที่ 3

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้า สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเคhrenโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_1) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเคhrenโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล(X_3) ทศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล(X_5) นิสัยทางการเรียนดนตรีสากล

(X₇) การสนับสนุนของผู้ปกครอง(X₆) ลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล(X₈) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน(X₉)

2. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร มีปัจจัย 2 ตัว ได้แก่ บุคลิกภาพ(X₄) และ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง(X₂)

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ นิสัยทางการเรียนดนตรีสากล(X₇) ทศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล(X₅) และการสนับสนุนของผู้ปกครอง(X₆) ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 37

4. สมการพยากรณ์ทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

4.1 สมการพยากรณ์ทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .945 + .295 X_7 + .240 X_5 + .136 X_6$$

4.2 สมการพยากรณ์ทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .336 X_7 + .215 X_5 + .158 X_6$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X₁) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล(X₃) ทศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล(X₅) นิสัยทางการเรียนดนตรีสากล

(X₇) การสนับสนุนของผู้ปกครอง(X₆) ลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากล(X₈) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน(X₉) อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 อายุมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่มีอายุมากมีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีอายุมาก มีความรับผิดชอบ มีการปรับตัวที่ดี มีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจในเรียนรู้และฝึกฝนตนเองเพื่อพัฒนาทักษะในการเรียนดนตรีสากลให้มีประสิทธิภาพ และนอกจากนี้ นักเรียนที่มีอายุมากยังมีความเป็นตัวของตัวเอง จึงสามารถเลือกแนวเพลง คัดสรรบทเพลง ได้ตรงกับความสนใจและความต้องการของตนเอง

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พระมหาสมควร ขุนภิบาล (2550: 118) ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการสยาม เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า อายุ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการสยาม เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

1.2 แรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากลมาก มีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนมากมีความปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จในการเรียนดนตรีสากล ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง ค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม ฟังเพลงใหม่ๆ อยู่เสมอ ทบทวนฝึกซ้อมและทำการบ้านด้วยตนเอง เอาใจใส่และตั้งใจจริง มีความสนุกสนาน และต้องการประสบความสำเร็จในการเรียนดนตรีสากลจึงมีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมาก

ดังที่ ชัยนาถ นาคบุปผา (2529: 54-56) กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่า เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและการทำงานของคุณคนเป็นอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำงานได้รับแรงจูงใจในระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขา มีความตั้งใจเรียนหรือตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถ

ดังนั้นสรุปได้ว่า แรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

1.3 ทักษะต่อการเรียนดนตรีสากลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนดนตรีสากล มีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนเห็นคุณค่าเห็นประโยชน์ที่จะนำไปใช้ มีความรู้สึก ชอบ พอใจ ต้องการเรียนรู้อุปกรณ์และสิ่งต่างๆ ทางด้านดนตรีสากล และมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนดนตรีสากลกระตือรือร้นในเวลาเรียนหมั่นศึกษาหาความรู้ด้วยความสนุกสนาน จึงมีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมาก

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รุ่งทิว่า ประสบสันต์ (2543: 112) ที่ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา คือ เพศหญิง บุคลิกภาพแบบเอ ทักษะต่อการเรียนจิตวิทยาการศึกษา ลักษณะมุ่งอนาคต สาขาที่เรียนในระดับปริญญาตรี สถาบันการศึกษาที่สำเร็จในระดับปริญญาตรี แหล่งข้อมูลจากเพื่อน

ดังนั้นสรุปได้ว่า ทักษะต่อการเรียนดนตรีสากลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

1.4 นิสัยทางการเรียนดนตรีสากลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี มีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดีคือผู้ที่ขยันใฝ่ใจต่อการเรียน มีการวางแผนในการเรียน มีการจัดระบบการเรียนที่ดี ตั้งใจเรียน เข้าเรียนสม่ำเสมอ ขยันฝึกซ้อมดนตรีเพิ่มเติม ทบทวนบทเรียน ผู้ที่มีนิสัยทางการเรียนดีมักมีคุณสมบัติหรือองค์ประกอบอื่นๆที่ดีหรือมีมากขึ้นตามไปด้วย จึงมีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมาก ดังที่ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538: 1) กล่าวว่านิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจ และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ประกอบด้วยความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ขยัน อดทน รับผิดชอบ พึ่งตนเอง และมีความภูมิใจในผลการเรียนของตน

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิรินทิพย์ สมคิด (2551: 4) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพรหมคีรีพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพรหมคีรีพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นสรุปได้ว่า นิสัยทางการเรียนดนตรีสากลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

1.5 การสนับสนุนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองมาก มีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนส่วนใหญ่ยังอยู่ในวัยเรียนยังไม่สามารถทำงานประกอบอาชีพได้ จึงต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนด้านค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง วัสดุสิ่งของ รวมถึงอุปกรณ์การเรียน เป็นต้น เมื่อผู้ปกครองรับภาระดูแลให้การสนับสนุนเช่นนี้แล้ว นักเรียนก็มีเวลาและสามารถทุ่มเททั้งกำลังกายและความสนใจแก่การเรียน จึงมีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมาก

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พระมหาภักดี เกตุเรน (2547: 104-108) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์วัดช้างไห้ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ผลการศึกษาพบว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ วัดช้างไห้ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ดังนั้นสรุปได้ว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

1.6 ลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในสถานที่เรียนที่มีลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากลดี มีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมาก ทั้งนี้เพราะลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดี หมายถึง สิ่งที่ทำให้การเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ สถานที่เรียน สื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการเรียน สถานที่เรียน ได้แก่ ขนาดห้องเรียนพอเหมาะกับจำนวนนักเรียนความสะอาดของห้องเรียน ความเป็นระเบียบของห้องเรียนการถ่ายเทอากาศดี มีแสงสว่างเพียงพอ และปราศจากเสียงและกลิ่นรบกวน สื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการเรียน ได้แก่ สื่อและอุปกรณ์การเรียน มีความทันสมัยและมีคุณภาพในการใช้งานดังนั้น นักเรียนจึงมีความรู้สึกพอใจสนุกที่จะเรียน จึงมีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมาก ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับ ลอร์เรนซ์ (ชุติมิน ศรีแก้ว, 2546: 78; อ้างอิงจาก Lawrence, 1976) ที่กล่าวว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่จะทำให้ นักเรียนสนใจการเรียนการสอน

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยะรัตน์ ตีกลาง (2550: ออนไลน์) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมาเรียนของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นสรุปได้ว่า ลักษณะทางกายภาพในการเรียนดนตรีสากลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

1.7 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับครูผู้สอน มีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีความเคารพเชื่อฟังครูผู้สอน ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่ครูสั่งสอน ชักถามครูเมื่อมีข้อสงสัย ทั้งปัญหาทางการเรียนดนตรีสากลและด้านส่วนตัวและครูก็ให้ความสนใจต่อนักเรียน ช่วยแก้ปัญหา ให้คำปรึกษา ให้ข้อชี้แนะ ทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว จึงมีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมาก

ผลการศึกษารุ่นนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุภาณี ปิยะอภิรักษ์ (2538: ออนไลน์) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครู และบรรยากาศในห้องเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพการสอนของครู และบรรยากาศในห้องเรียนตามการรับรู้ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นสรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร มี 2 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ (X_4) และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_2) อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 บุคลิกภาพไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนบางคนที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ เป็นคนรักความก้าวหน้า มีความกระตือรือร้น ชอบฟันฝ่าอุปสรรค ชอบการแข่งขัน ทำงานด้วยความรวดเร็ว ทนไม่ได้กับงานที่ล่าช้า ไม่ชอบการรอคอย มีความมานะ

พยายามในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าว นักเรียนจึงมีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมาก

นักเรียนบางคนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีทักษะในการเรียนดนตรีสากลน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนไม่ชอบวิชาที่เรียน รู้สึกเบื่อหน่าย หรือถูกบังคับให้เรียน ทำให้ นักเรียนไม่มีแรงจูงใจในการฝึกซ้อม นักเรียนจึงมีทักษะในการเรียนดนตรีสากลน้อย

ดังนั้นสรุปได้ว่า บุคลิกภาพไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโต สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโต สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนบางคนมีฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองสูง มีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนมีฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองสูงมีโอกาสในการเรียนพิเศษเพิ่มเติมได้หลากหลายวิชา เช่น นักเรียนที่เรียนเปียโน ร้องเพลงเพี้ยน ร้องเพลงไม่ตรงจังหวะ ก็สามารถที่จะไปเรียนวิชาร้องเพลง เพิ่มเติมได้ จึงทำให้นักเรียนมีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมาก

นักเรียนบางคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองสูงมีทักษะในการเรียนดนตรีสากลน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนบางคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองสูงมีโอกาสในการเรียนพิเศษเพิ่มเติมได้หลากหลายวิชา เช่น เรียนเปียโน เรียนกีตาร์ เรียนร้องเพลง เป็นต้น แต่นักเรียนอาจจะไม่ชอบ ไม่สนใจ ไม่อยากเรียน จึงทำให้นักเรียนมีทักษะในการเรียนดนตรีสากลน้อย

ดังนั้นสรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโต สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโต สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ นิสัยทางการเรียนดนตรีสากล(X_7) ทศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล(X_5) และ การสนับสนุนของผู้ปกครอง(X_6) อภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 นิสัยทางการเรียนดนตรีสากล ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโต สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับแรก แสดงว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดนตรีสากลดี ทำให้มีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดีคือผู้ขยันใส่ใจต่อการเรียน มีการวางแผนการเรียน มีการจัดระบบการเรียนที่ดี ตั้งใจเรียน เข้าเรียนสม่ำเสมอ ขยันฝึกซ้อมดนตรีเพิ่มเติม ทบทวนบทเรียน ผู้ที่มีนิสัยทางการเรียนดีมักมีคุณสมบัติหรือองค์ประกอบอื่น ๆ ดีหรือมี

มากขึ้นตามไปด้วย ทำให้มีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมาก ดังที่ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538: 1) กล่าวว่านิสัยทางการเรียน คือ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเป็น พฤติกรรมที่แสดงถึงความพอใจและความมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้ประสบความสำเร็จ ซึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวนี้ประกอบด้วย ความตั้งใจเอาใจใส่ต่อการเรียน การจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนดีขึ้นไปเรื่อยๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ชยัน อดทน รับผิดชอบ ฟังตนเอง และมีความภาคภูมิใจในผลการเรียนของตน

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัชรินทร์ สมหมาย (2549: 102) ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพล จังหวัดสมุทรปราการ ผล การศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีปัญหาการเรียนในหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 น้อยเพราะนักเรียนจะตั้งใจเรียน และเอาใจใส่ในการเรียน มีความ กระตือรือร้น ชยันอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียน ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่ กำหนด พยายามปรับปรุงแก้ไขการทำงานให้ดีขึ้น มีการปรึกษาครูเมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจใน บทเรียน และศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

สรุปได้ว่า นิสัยทางการเรียนดนตรีสากลส่งผลต่อทักษะในการเรียน ดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

3.2 ทักษะต่อการเรียนดนตรีสากล ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรี สากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับสอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีทัศนคติทางบวกต่อ การเรียนดนตรีสากล ทำให้มีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนเห็นคุณค่า และประโยชน์ที่จะนำไปใช้ มีความรู้สึก ชอบ พอใจ ต้องการเรียนรู้อะไรต่าง ๆ ทางด้าน การเรียนดนตรีสากล มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนดนตรีสากล กระตือรือร้นในเวลาเรียน หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมฝึกซ้อมบทเพลงด้วยความสนุกสนาน ทำให้มีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมาก

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยะมาศ เจริญพันธุ์วงศ์ (2544: ออนไลน์) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนของรัฐ กรณีศึกษาจังหวัดลพบุรี ผลการศึกษา พบว่า เจตคติที่มีต่อการเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ และมีผล ทางอ้อมผ่านมาทางการปรับตัวของนักเรียนกับเพื่อน ความสนใจในวิชาชีพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความรับผิดชอบ และทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์

ดังนั้นสรุปได้ว่า ทักษะต่อการเรียนดนตรีสากลส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

3.3 การสนับสนุนของผู้ปกครองส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับสาม ซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนของผู้ปกครองมาก ทำให้มีทักษะในการเรียนดนตรีสากลมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองให้การสนับสนุนแก่นักเรียน โดยการให้ความความสนใจ ชักถาม แนะนำ ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียน ให้เงินและทุนทรัพย์ในการใช้จ่าย ให้นเวลาให้นักเรียนการทำกิจกรรมการเรียนด้วยการช่วยเหลือนักเรียนในทุกๆด้าน ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียนให้แก่นักเรียนอย่างพอเพียง การให้ความสนใจและเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและชี้แนะทางด้านกรเรียนแก่นักเรียน ทำให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน จึงทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพและเห็นความสำคัญของการเรียนดนตรีสากล

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรพินท์ ชูชม (2522: 92) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิมสภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า สิ่งแวดล้อมทางบ้านมีบทบาทต่อความพร้อมในการเรียนของเด็ก เด็กจะพร้อมในการเรียนถ้าทางบ้านมีบรรยากาศที่ส่งเสริมให้น่าเรียน คือ มีความเข้าใจต่อกันมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ไม่สร้างความหวาดกลัวหวั่นวิตกกังวล ให้เกิดกับอารมณ์ของเด็ก

ดังนั้นสรุปได้ว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผลจากการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนนโยบายสำหรับผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน โดยการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนดนตรีสากลของนักเรียนที่มีทักษะในการเรียนดนตรีสากลที่อยู่ในระดับปานกลาง โดยการวางแผนการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน เพื่อให้เหมาะสมต่อนักเรียนที่เรียนดนตรีสากลในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

1.2 ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักเรียน ตลอดจนผู้ปกครอง สามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นสอดคล้องกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนโดยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะทั่วไปดังต่อไปนี้

1.2.1 นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดนตรีสากลดีพอใช้ ควรที่จะเพิ่มความตั้งใจเอาใจใส่ต่อการเรียน การจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นได้

1.2.2 นักเรียนควรมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนดนตรีสากล ทั้งนี้เพราะทัศนคติเป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากล ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนดนตรีสากล เห็นคุณค่าของการเรียนดนตรีสากล รู้สึกชอบ พอใจที่ได้เรียน ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจและพยายามที่จะฝึกซ้อมและพัฒนาทักษะในการเรียนดนตรีสากลของตนเองได้เป็นอย่างดี

1.2.3 นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากล จึงควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการเรียนดนตรีมากขึ้น ไม่ว่าจะในเรื่องของการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การให้นักเรียนกล้าแสดงออก ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพและจิตใจของนักเรียนให้มีความอ่อนโยน และมีความสามารถพิเศษติดตัวเมื่อผู้ปกครองเห็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทำให้เกิดการสนับสนุนทางด้านการเรียนดนตรีมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในระดับอื่นๆ ได้แก่ นักเรียนในช่วงอายุ 5-10 ปี ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากล เช่น ลักษณะมุ่งอนาคต ความพึงพอใจในการเรียนดนตรีสากล เป้าหมายในการเรียนดนตรีสากล เป็นต้น

2.3 ควรพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลไปทำการทดลองเพื่อพัฒนาทักษะในการเรียนดนตรีสากลต่อไปโดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น การปรับพฤติกรรม การให้คำปรึกษา เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศรีเดชา.
- กมลวัฒน์ วันวิชัย. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กฤษฎา ทรงเจียรพานิช. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ๋อนเหมอนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โกวิทย์ ชันชศิริ. (2550). ดุริยางคศิลป์ตะวันตก(เบื้องต้น). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณิน ไตรพิพิชสิริวัฒน์. (2553, 1-15 เมษายน). "คนใดไม่มีดนตรีกาล ในสันดานเป็นคนชอบกลนัก". บัณฑิตรายปักษ์. ฉบับที่ 165. สืบค้นเมื่อ 11 เมษายน 2553, จาก http://www.balavi.com/content_th/exercise/mind40.asp
- คมสันต์ วงศ์วรรณ. (2551). ดนตรีตะวันตก. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จเร สำอางค์. (2550). *สมองดี ดนตรีทำได้ = Music Can Do*. กรุงเทพฯ: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).
- จรรยา เกษศรีสังข์. (2537). วิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรัมพร สุวรรณวัฒน์. (2542). การสำรวจปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ปทุมธานี. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- จัญญ ไพลคำ. (2544). ได้ศึกษาความพึงพอใจในการทำงานของข้าราชการตำรวจชุมชนสัมพันธ์สังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ชมนุช บุญสิทธิ์. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกุนนทีรุชารามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชยันต นาคบุปผา. (2529). "พื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับแรงจูงใจ". *ครูปริทัศน์*. 11: 54-58.

- ชุตินัน ศรีแก้ว. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสารวิทยา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างพลังความสามารถแห่งตน เป้าหมายและความเป็นไปได้ที่จะกระทำกับแรงจูงใจในการเรียน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณรุทธ์ สุทธิจิตต์. (2532). จิตวิทยาการสอนดนตรี : เอกสารคำสอนวิชา 431 380. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- (2544). พฤติกรรมการสอนดนตรี. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2551). ดนตรีคลาสสิก : รวมข้อเขียนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เกศกะรัต.
- ทฤษฎ์ เกื้อสกุล. (2545). การศึกษาการรู้คิดและอารมณ์ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ชั้นอนุบาล จากการฝึกโดยใช้กิจกรรมทักษะดนตรี. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ทองหล่อ นาคหอม. (2535). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตวิชาเอกบริหารการศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนเรศวร. อัดสำเนา.
- ธนพงษ์ มุ่งไผ่ดี. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นงลักษณ์ ประสพสุข. (2540). การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนวิชาคีย์บอร์ด 1 ของนิสิตวิชาเอกดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้รับการฝึกทักษะคีย์บอร์ดแบบนิ้วน้ำเสียง. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เต็มศักดิ์ คทาวณิช. (2546). จิตวิทยาทั่วไป. บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน).
- นรงค์ฤทธิ์ สุรชิต. (2547). แรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพาณิชย์การหัวหิน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้นเมื่อ 11 ตุลาคม 2552, จากฐานข้อมูลปรินทิพนิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- นันท์วิทย์ เฝ้ามหานาคะ. (2548). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบอาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- นุชนาฏ วรยศศรี. (2544). *ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพระนครใต้. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- เนตรชนก พุ่มพวง. (2546). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- บุปผา ประทีปทอง. (2542). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี - นาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- เบ็ญจวรรณ เหมือนสุวรรณ. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเล่นเปียโนให้ได้เกณฑ์มาตรฐานขั้นสูงของผู้เรียนเปียโนสถาบันดนตรีเอกชน กรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). *จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สหมิตรออฟเซท.*
- ปิยพล คำมุงคุณ. (2549). *ปัญหาการเรียนวิชาสังคมศึกษาและวิธีแก้ไขของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- ปิยะดา จุลวรรณ. (2549). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวิมุตยารามพิทยากร เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้นเมื่อ 16 ตุลาคม 2552, จากฐานข้อมูลปริญญาานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*

- ปิยะมาศ เจริญพันธุ์ (2544, กันยายน - ธันวาคม). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนของรัฐ กรณีศึกษาจังหวัดลพบุรี. วารสารวิจัยและพัฒนา มจร. ปีที่ 24(ฉบับที่ 3): หน้า 11. สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2553, จาก <http://www.thaiscience.info/journals/Article/Factors%20affecting%20students%20computer%20learning%20in%20governmental%20secondary%20schools%20a%20case%20study%20at%20lopburi%20province.pdf>
- ปิยะรัตน์ ดิกลาง. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์. ปีที่ 8(ฉบับที่ 3): หน้า 5. สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2553, จาก <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jedu/article/viewFile/471/468>
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บัณฑิตการพิมพ์.
- (2538). สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: บัณฑิตการพิมพ์.
- ผะอบ พวงน้อย; และคนอื่นๆ. (2546, มกราคม - มีนาคม). ยุทธวิธีการเรียนการสอน : การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ : การประยุกต์ทฤษฎีที่ลงตัว. พัฒนาเทคนิคศึกษา. ปีที่15(ฉบับที่ 45): หน้า 44-57. สืบค้นเมื่อ 11 พฤษภาคม 2553, จาก http://www.researchclub.biz/downloads/Meta_e
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2530). จิตวิทยาครอบครัว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระมหาภักดี เกตุเรน. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนศูนย์ ศึกษาพระพุทธศาสนวันอาทิตย์วัดช้างให้ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. หน้า 104-108. สืบค้นเมื่อ 19 พฤษภาคม 2553, จากฐานข้อมูลปรินญาณิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระมหาสมควร ขุนภิบาล. (2550). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบในการทำงาน กลุ่มของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนิชยการสยาม เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้นเมื่อ 11 ตุลาคม 2552, จากฐานข้อมูลปรินญาณิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรินทร์ สมหมาย. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

- พาสนา จุฬรัตน์. (2548). *จิตวิทยาการศึกษา : เอกสารการสอน. ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- พิชัย ปรัชญาอนุสรณ์. (2529). *สุโลกดนตรี. กรุงเทพฯ: หนึ่งเจ็ดการพิมพ์.*
- . (2532). *ทฤษฎีดนตรี. กรุงเทพฯ: หนึ่งเจ็ดการพิมพ์.*
- รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล. (2541). *การศึกษาทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- รัชนี้ สังข์สุวรรณ. (2547). *ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบในการทำงานของข้าราชการสำนักบริหารงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้นเมื่อ 11 ตุลาคม 2552, จากฐานข้อมูลปรินูญานินพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.*
- รุ่งทิวา ประสพสันต์. (2543). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัยของสถาบันการศึกษาของรัฐ. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.*
- วรินทร์ สิริเดชะ. (2550). *การส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยการจัดประสบการณ์กิจกรรมดนตรีตามแนวออร์ฟ-ชูคเวร์ค. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.*
- วาสนา ไยใหม่. (2547). *ผลของการฝึกประสบการณ์ดนตรีเชิงทักษะที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนवासเทวี เขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2552, จากฐานข้อมูลปรินูญานินพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). *ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่ายๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้. ข่าวสารการวิจัย. 18(3): 8-11*

- วิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2548). ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ : รู้เขารู้เรา. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน.
- สิรินทิพย์ สมคิด. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพรหมคีรีพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2553, หน้า4.
จาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ed_Psy/Sirintip_S.pdf
- สุกัญญา แยมย์ม. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุพรรณ เสาวดี. (2543). มूलเหตุจูงใจการเลือกเรียนกลุ่มวิชาการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สุภาณี ปิยะอภิรักษ์. (2538). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครูและบรรยากาศในห้องเรียน ตามการรับรู้ของนักเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การศึกษาคณิตศาสตร์). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2553, จาก <http://lib.edu.chula.ac.th/cuappl/libedu2007/content.asp?mode=searchthesis>
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2550). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2541). จิตวิทยาการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสริมศรี ชื่นแขวง. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- โสภิตา ยีติง. (2549). ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมก่อนการอ่านในการจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ป.ว.ช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ภาควิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. สารนิพนธ์ ศศ.ม (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. บทคัดย่อ. สืบค้นเมื่อ 16 พฤษภาคม 2553, จากฐานข้อมูลปริญญาานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัจฉรา วงศ์วัฒนมงคล. (2533). ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา สุขารมณี; และ อรพินทร์ ชูชม. (2530). การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ. รายงานการวิจัย. ฉบับที่ 39. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัญชลี ทองจันทร์. (2546). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดเพชรบุรี โดยการวิเคราะห์เส้นทาง. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2552, จากฐานข้อมูลปริญญาานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อารี พันธุ์มณี. (2546). จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไผ่ไหม.
- อุมลักษ์ณ์ อุปจันทร์. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- Allport, G.H. (1974). *Handbooks of Social Psychology*. Massachusetts: Clark University press
- Arikpo, Bassey. (1986). *A comparison of the Relationship between Students Demographic Characteristic, the administration of their finances and their Academic Performance*, Dissertation Abstracts International. 45(09):2702-A; March.
- Blair, M.G. (1962). *Education Psychology*. New York : Macmillan Company.
- Cridler, Andrew B. (1983). and Others. *Psychology*. Illinois : Sclt, Foresman.
- Friedman, M.; & R.H. Roseman. (1974). Behavior Pattern and Coronary Angiographic Pinddkng, *Journal of the American medical association*. 240 : 164.

- Lovell, R.B. (1980). *Adult Learning*. New York: John Wiley & Sons.
- Samuel, William. (1981). *Personality*. New York: McGraw-Hill.
- Schwartz, David D. et al. (1986, December). "Influence of personal and Universal on the Subsequent Performance of Persons with Type A Type B Behavior Patterns". *Journal of Personality and Psychology*.
- Strube and others. (1987, January). "Type A Behavior Pattern and Self Evaluation of Abilities : Empirical Tests of the Self Appraisal Model". *Journal of Personality and Social Psychology*.
- Yamane, Taro. (1967). *Statistics-An Introductory Analysis*. 2 ed. New York: Harper

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรี
เครเซนโด (CRESCENDO SCHOOL OF MUSIC) สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 9 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดนตรีสากล
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามทักษะในการเรียนดนตรีสากล

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรี
สากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด (CRESCENDO SCHOOL OF MUSIC) สาขา
สยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร นักเรียนสามารถแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น
ได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีข้อถูกหรือผิดและไม่มีผลกระทบต่อการเรียนแต่อย่างใด
ในการตอบแบบสอบถามนักเรียนไม่ต้องลงชื่อ คำตอบทั้งหมดจะเก็บเป็นความลับไม่เปิดเผยให้
ผู้อื่นทราบ และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางสาวศุภกัญญา ปานทองดี

นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง (.....) ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. อายุ ปี
2. รายได้ของผู้ปกครอง.....บาท / เดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถาม แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

	จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
มาก	จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
บ้าง	จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่ สุด
1	ข้าพเจ้าชวนขวายหาความรู้เกี่ยวกับดนตรีสากลเสมอ					
2	ในบทเพลงที่ยาก ข้าพเจ้าพยายามตั้งใจฟังดนตรีหลายครั้งจนเข้าใจ					
3	เมื่อมีข้อสงสัยในบทเพลง ข้าพเจ้าจะค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง					
4	ข้าพเจ้าฝึกซ้อมบทเพลงทุกครั้ง หลังเลิกเรียนด้วยตนเอง โดยไม่มีผู้อื่นชักนำ					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่ สุด
5	ในบทเพลงที่ยาก ข้าพเจ้าจะพยายามหมั่นฝึกซ้อมจนจดจำรายละเอียดของบทเพลงได้ทั้งหมด					
6	ข้าพเจ้าพยายามฝึกซ้อมดนตรีอย่างไม่ย่อท้อ					
7	ถ้าผลการแสดงดนตรีออกมาไม่ดี ข้าพเจ้าต้องใช้ความพยายามและหมั่นฝึกซ้อมให้มากขึ้น					
8	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคติประจำใจที่ว่า "ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น"					
9	ข้าพเจ้าทำการบ้านตามที่ได้รับมอบหมาย					
10	ข้าพเจ้าต้องการประสบความสำเร็จในการเรียนดนตรีสากล					
11	เมื่อมีข้อสงสัยในบทเพลง ข้าพเจ้ามักถามครูผู้สอน					
12	ข้าพเจ้ามีความละเอียดในการแกะเพลง					
13	เมื่อข้าพเจ้ามีเวลาว่าง ข้าพเจ้าใช้เวลาส่วนใหญ่ในการฝึกซ้อมดนตรี					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพ ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถาม แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

มากที่สุด	จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
มาก	จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
บ้างไม่ตรงบ้าง	จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่ สุด
1	เมื่อข้าพเจ้ามีนัด ข้าพเจ้าไปถึงที่นัดก่อนเวลาเสมอ					
2	ข้าพเจ้ารู้สึกโมโห ถ้ามีคนมาขัดจังหวะในขณะที่ข้าพเจ้าไม่สามารถทำสิ่งที่ข้าพเจ้าตั้งใจไว้					
3	ข้าพเจ้าคิดว่าเวลาช่างผ่านไปรวดเร็วจนไม่สามารถทำสิ่งที่ตั้งใจไว้					
4	ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิด ถ้าต้องไปรอซื้อของในร้านที่มีลูกค้าจำนวนมาก					
5	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจ ถ้างานของข้าพเจ้าดำเนินไปอย่างล่าช้า					
6	ข้าพเจ้าเป็นคนที่เริ่มต้นทำสิ่งใดแล้วต้องทำให้เสร็จ					
7	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าต้องทำสิ่งต่าง ๆ อย่างรวดเร็วเพื่อแข่งกับเวลา					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่ สุด
8	ข้าพเจ้าคิดว่าคนรอบข้างทำงานไม่ถูกใจ ข้าพเจ้า					
9	ข้าพเจ้ารู้สึกว่ายากทำกิจธุระให้เสร็จโดยเร็ว เท่าที่ทำได้					
10	ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดที่ต้องเข้าคิวเพื่อรับบริการ เช่น ที่ธนาคาร ที่ทำการไปรษณีย์					
11	ข้าพเจ้าไม่ชอบให้ใครหรืออะไรมาขัดขวาง จังหวะการทำงาน					
12	ข้าพเจ้ารู้สึกทนไม่ได้ ถ้าต้องทำงานกับคนที่ ทำงานอย่างขอไปที					
13	เพื่อนส่วนใหญ่เห็นว่าข้าพเจ้าเป็นคนที่จริงจัง กับการทำงาน					
14	ข้าพเจ้าเป็นคนที่ไม่ยอมเสียเวลาเพื่อฟังคนพูด เพื่อเจ้อ					
15	ถ้าข้าพเจ้าต้องฟังคนพูดไม่รู้จบทำให้รู้สึกทน ไม่ได้					
16	ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ข้าพเจ้ารับผิดชอบให้ เสร็จก่อนกำหนดเวลา					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ก.ด้านความคิด ข.ด้านความรู้สึก และ ค.แนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ก. ด้านความคิด

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถาม แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	การเรียนดนตรีสากล ช่วยทำให้เกิดความผ่อนคลาย					
2	การเรียนดนตรีสากล ช่วยให้ข้าพเจ้ามีอารมณ์สุนทรีย์					
3	การเรียนดนตรีสากล ช่วยให้ข้าพเจ้ากล้าแสดงออกมากขึ้น					
4	การเรียนดนตรีสากล ทำให้ข้าพเจ้ามีชีวิตชีวา จิตแจ่มใส					
5	ผู้ที่ชอบเรียนดนตรีสากล ส่วนใหญ่เป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์					

ข้อ	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
6	การเรียนดนตรีสากล ช่วยเพิ่มพูนทักษะทางดนตรีแก่ข้าพเจ้า					
7	ข้าพเจ้าคิดว่า การเรียนดนตรีสากล ช่วยส่งเสริมให้เป็นคนสุขุม					
8	การเรียนดนตรีสากล ช่วยให้ข้าพเจ้ารู้จักการวางแผนในการทำงานมากขึ้น					
9	การเรียนดนตรีสากล ช่วยสร้างสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู					
10	ข้าพเจ้ามีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นมากขึ้น เมื่อได้เรียนดนตรีสากล					
11	การเรียนดนตรีสากล ฝึกให้ข้าพเจ้าเป็นคนมีความละเอียดรอบคอบมากขึ้น					
12	ข้าพเจ้าคิดว่า การเรียนดนตรีสากล ทำให้ข้าพเจ้ามีสมาธิในการเรียนมากขึ้น					
13	การเรียนดนตรีสากล ช่วยส่งเสริมให้เยาวชนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์					
14	การเรียนดนตรีสากล เป็นวิชาที่เข้าใจยาก					
15	ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้จากการเรียนดนตรีสากล ประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นได้					

ข. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถาม แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด

มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก

ปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

น้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียน

น้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียน

น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียน

น้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้ารู้สึกเสียดาย ถ้าขาดเรียนดนตรีสากล					
2	ข้าพเจ้ารู้สึกเหนื่อย เพราะบทเพลงที่เรียนยากเกินไป					
3	เมื่อได้เรียนในบทเพลงที่มีรายละเอียดมาก ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้					
4	ข้าพเจ้าพอใจที่ได้เรียนดนตรีสากล					
5	ข้าพเจ้าชอบกิจกรรมการเรียนการสอนในการเรียนดนตรีสากล					
6	ข้าพเจ้าชอบบรรยากาศในห้องเรียนที่ครูจัดให้					
7	ข้าพเจ้าพอใจกับการสรุปเนื้อหาของครู เมื่อสิ้นสุดการสอน					
8	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าวิชาดนตรีสากล มีความสำคัญ					
9	ข้าพเจ้ามีความสุขที่ได้ร่วมกิจกรรมแสดงดนตรีกับเพื่อน ในสถาบัน					
10	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเรียนดนตรีสากล น่าเบื่อหน่าย					
11	ข้าพเจ้าเบื่อหน่ายที่ต้องจดจำรายละเอียดในบทเพลง					
12	ข้าพเจ้าประทับใจบทเพลง ที่ครูนำมาสอน					
13	ข้าพเจ้าภูมิใจที่ได้ขึ้นเวทีแสดงดนตรี					
14	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าชั่วโมงที่เรียนดนตรีสากลมีความยาวนานมาก					

ค. ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถาม แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนเป็นประจำ

บ่อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนบ่อยมากแต่ไม่ทุกครั้ง

บางครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนบ้าง

นานๆครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้ง

น้อยครั้งที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
1	ข้าพเจ้าฝึกซ้อมดนตรีเพิ่มเติมนอกชั่วโมงเรียน					
2	ข้าพเจ้านั่งเฉยๆ ไม่ฝึกซ้อมบทเพลง เมื่อครูไม่อยู่ในห้อง					
3	ข้าพเจ้าสามารถเล่นบทเพลง ที่ครูสอนได้อย่างถูกต้อง					
4	ข้าพเจ้ามีความกล้าแสดงออกมากขึ้น					
5	ข้าพเจ้าสามารถร้องเพลงได้ไพเราะมากขึ้น					
6	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนดนตรีสากล					
7	ข้าพเจ้าปรบมือตามจังหวะเพลงได้					
8	ข้าพเจ้าสามารถนับจังหวะของเพลงได้แม่นยำถูกต้อง					
9	ข้าพเจ้าซักถามครูทันทีที่ไม่เข้าใจ					
10	ข้าพเจ้าไม่เคยขาดเรียนดนตรีสากล ถ้าไม่จำเป็น					

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
11	ข้าพเจ้าพยายามฝึกซ้อมดนตรีอย่างหนัก แม้ว่าจะเป็นเพลงที่ยากก็ตาม					
12	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในการฝึกซ้อมดนตรี					
13	ข้าพเจ้าดูคอนเสิร์ตแล้วนำมาพัฒนาการเล่นดนตรีของตนเองเสมอ					
14	ข้าพเจ้าฟังเพลงแล้วจะนำมาดัดแปลงแต่งใหม่ด้วยตนเอง					
15	ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือ เมื่อมีการจัดแสดงคอนเสิร์ตสำหรับนักเรียน					
16	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือที่มีบทความเกี่ยวกับดนตรีสากล					
17	ข้าพเจ้าใช้เวลาฝึกซ้อมดนตรี เป็นเวลานาน					
18	ข้าพเจ้าเข้าชมการจัดแสดงดนตรีของโรงเรียน					
19	ก่อนถึงเวลาเรียน ข้าพเจ้าเตรียมตัวพร้อมเรียนเสมอ					
20	ข้าพเจ้าเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถาม แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่ สุด
1	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในแต่ละวันเพื่อการฝึกซ้อมดนตรี					
2	ข้าพเจ้าไม่ชอบเข้าเรียนดนตรีสากล เพราะบทเพลงที่เรียนยาก					
3	ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างศึกษาค้นคว้าเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการเรียนดนตรีสากลของตนเองเพิ่มเติม					
4	เมื่อเรียนบทเพลงที่ยาก ข้าพเจ้าไม่ซ้อมดนตรีในบทเพลงนั้นเลย					
5	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอนดนตรีสากล					
6	เมื่อครูให้การบ้าน ข้าพเจ้าใช้ความสามารถของตนเองทำอย่างเต็มที่					
7	ข้าพเจ้าทบทวนบทเพลงหลังเลิกเรียนเสมอ					
8	ข้าพเจ้าไม่เคยเข้าห้องเรียนสาย					
9	ข้าพเจ้าชอบหาบทเพลงใหม่ ๆ มาให้ครูสอน					
10	ข้าพเจ้าเข้าเรียนสม่ำเสมอ					
11	ข้าพเจ้าว่างนอนทุกครั้งที่เราเรียน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่ สุด
12	ข้าพเจ้าทำสิ่งที่ครูมอบหมายอย่างเต็มที่					
13	ในการทบทวนบทเพลงที่ยาก ข้าพเจ้าฝึกซ้อมจนเกิดความชำนาญ					
14	ข้าพเจ้าขาดเรียนดนตรีสากลบ่อย					
15	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจสิ่งที่ครูสอน ข้าพเจ้าจะซักถามในช่วงโมงเรียนทันที					
16	ข้าพเจ้าขอคำอธิบายเพิ่มเติมจากครูนอกเวลาเรียน					
17	ข้าพเจ้าเหม่อลอยขณะที่ครูสอน					
18	ข้าพเจ้าตั้งใจทบทวนรายละเอียดในบทเพลงก่อนเข้าเรียนเสมอ					
19	ข้าพเจ้ามีปัญหาในการแบ่งเวลาเรียน					
20	ข้าพเจ้าไม่ชอบค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่เรียน					
21	ข้าพเจ้าเผลอหน่ายกับการฝึกซ้อมดนตรี					
22	เวลาที่มีการแสดงดนตรีของโรงเรียน ข้าพเจ้าให้ความสนใจ					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถาม แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

มากที่สุด	จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
มาก	จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
บ้างไม่ตรงบ้าง	จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่ สุด
1	ผู้ปกครองสนับสนุนให้ข้าพเจ้าซื้ออุปกรณ์ทางการเรียนที่จำเป็นตามที่ข้าพเจ้าต้องการ					
2	ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงดนตรีของโรงเรียนดนตรี					
3	เมื่ออุปกรณ์ทางการเรียนดนตรีชำรุดผู้ปกครองมักซื้อให้ข้าพเจ้าใหม่					
4	ผู้ปกครองซักถามเกี่ยวกับการเรียนดนตรีสากลของข้าพเจ้า					
5	ผู้ปกครองให้คำแนะนำทางการเรียนดนตรีสากลแก่ข้าพเจ้า					
6	ผู้ปกครองคอยหาบทเพลงใหม่ๆมาให้ข้าพเจ้าฟังเสมอ					
7	ผู้ปกครองกล่าวคำชมข้าพเจ้า เมื่อแสดงดนตรีได้ดี					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่ สุด
8	ผู้ปกครองให้กำลังใจแก่ข้าพเจ้าในการเรียน ดนตรีสากล					
9	ผู้ปกครองให้ความรัก ความเอาใจใส่ แก่ ข้าพเจ้า					
10	ผู้ปกครองให้คำปรึกษา เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา ด้านการเรียนดนตรี					
11	เมื่อข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็น ผู้ปกครองไม่ ค่อยรับฟัง					
12	ผู้ปกครองเอาใจใส่ต่อการเรียนดนตรีสากลของ ข้าพเจ้า					
13	ผู้ปกครองสนับสนุนให้ข้าพเจ้าดูการแสดง คอนเสิร์ตของโรงเรียนดนตรี					
14	ผู้ปกครองสนับสนุนให้ข้าพเจ้าเรียนดนตรีสากล					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดนตรีสากล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดนตรีสากล ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถาม แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่ สุด
1	สถานที่เรียน ห้องเรียนดนตรีสากลมีอากาศถ่ายเทสะดวก					
2	ห้องเรียนดนตรีสากลมีเสียงรบกวนจาก ภายนอก					
3	ห้องเรียนดนตรีสากลแคบเกินไป					
4	สภาพการจัดห้องเรียนดนตรีสากลมีความเป็น ระเบียบเรียบร้อย					
5	ห้องเรียนดนตรีสากลสามารถเก็บเสียงได้					
6	ห้องเรียนดนตรีสากลมีแสงสว่างพอเหมาะ					
7	ห้องน้ำในโรงเรียนดนตรีมีกลิ่นเหม็น					
8	บริเวณนอกห้องเรียนดนตรีสากลสะอาด					
9	พื้นห้องเรียนมีคราบสกปรก					
10	ในห้องมีแมลงรบกวนในการเรียนดนตรีสากล					
11	ห้องเรียนติดตั้งเครื่องปรับอากาศเย็นสบาย เหมาะแก่การเรียนดนตรีสากล					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่ สุด
12	ห้องเรียนดนตรีสากลมีกลิ่นอับชื้น					
13	สื่ออุปกรณ์การเรียน เครื่องเล่นแผ่นเสียงมีประสิทธิภาพ					
14	สื่ออุปกรณ์ที่ครูใช้สอนมีความทันสมัย					
15	สื่ออุปกรณ์การสอนที่ครูใช้ไม่เหมาะสมกับการ เรียนดนตรีสากล					
16	อุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ในสภาพที่พร้อม ใช้งาน					
17	อุปกรณ์การเรียน จัดวางอย่างเป็นระเบียบ เรียบร้อย					
18	อุปกรณ์การเรียนชำรุด ไม่มีความปลอดภัย					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถาม แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

มากที่สุด	จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
มาก	จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
บ้างไม่ตรงบ้าง	จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่ สุด
1	การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู					
2	ข้าพเจ้าเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู					
3	ข้าพเจ้าไม่ฝึกร้องเพลงตามที่ครูสั่ง					
3	ข้าพเจ้าไม่ยอมปรึกษาครูเมื่อเล่นบทเพลงไม่ได้					
4	ข้าพเจ้าตอบคำถามทุกครั้งที่คุณถาม					
5	ข้าพเจ้าแสดงความเคารพครูทุกครั้งที่เราพบกัน					
6	ข้าพเจ้าชอบแกล้งครูที่ข้าพเจ้าไม่ชอบ					
7	ข้าพเจ้าได้รับความอบอุ่นจากครู					
8	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียน ขณะที่เรียนดนตรีสากล					
9	เมื่อครูถือของหนัก ข้าพเจ้าจะช่วยครูเสมอ					
10	เมื่อข้าพเจ้ามีข้อสงสัยในบทเพลง ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาครูได้					
11	เมื่ออยู่นอกห้องเรียน ข้าพเจ้าแสดงความเคารพครูทุกครั้ง					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่ สุด
12	การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ครูรับฟังเหตุผลของข้าพเจ้า					
13	เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาด้านการเรียนดนตรีสากล ครูไม่เคยรับฟังข้าพเจ้า					
14	เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาส่วนตัว ครูยินดีให้ คำแนะนำ					
15	ครูเข้มงวดกับข้าพเจ้าเกินไป					
16	ครูเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าซักถามเกี่ยวกับการ เรียนดนตรีสากล					
17	ครูเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ข้าพเจ้า					
18	ครูให้ความเป็นกันเองกับข้าพเจ้า					
19	ครูให้ความสนใจกับนักเรียนทุกคนในห้อง					
20	ครูมีบทลงโทษที่รุนแรงกับนักเรียนเกินไป					
21	ครูให้คำปรึกษาที่ดีกับข้าพเจ้าเสมอ					
22	ครูทั้กทายนักเรียนอย่างเป็นกันเองในห้องเรียน					
23	ครูแสดงความรักต่อนักเรียนเท่าเทียมกัน					
24	เมื่ออยู่นอกห้องเรียน ครูไม่เคยสนใจนักเรียน					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามทักษะในการเรียนดนตรีสากล

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามทักษะในการเรียนดนตรีสากล แบ่งเป็น 6 ทักษะ ได้แก่ ก.ทักษะการฟัง ข.ทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล ค.ทักษะการร้อง ง.ทักษะการเล่นดนตรีสากล จ.ทักษะการเคลื่อนไหว และ ฉ.ทักษะการสร้างสรรค์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามทักษะในการเรียนดนตรีสากล ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถาม แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง ที่ สุด
1.1	ก. ทักษะการฟัง ข้าพเจ้าไม่สามารถฟังโดยแยกแยะเสียงสูง-ต่ำได้					
1.2	ข้าพเจ้าสามารถฟังเพลงให้เกิดอารมณ์สุนทรีย์					
1.3	เมื่อได้ยินเสียงดนตรีข้าพเจ้าไม่สามารถจำแนกแยกแยะเสียงของเครื่องดนตรีต่างๆได้					
1.4	ข้าพเจ้าสามารถฟังโดยจะจดจำท่วงทำนองหลักหรือเมโลดี้(Melody)ของบทเพลงได้เป็นอย่างดี					
2.1	ข. ทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล ข้าพเจ้าสามารถอ่านโน้ตดนตรีสากลได้อย่างคล่องแคล่ว					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่ สุด
2.2	เมื่อเจอบทเพลงที่ข้าพเจ้าไม่เคยเรียนมาก่อน ข้าพเจ้าไม่สามารถอ่านโน้ตได้					
2.3	ข้าพเจ้าสามารถเข้าใจสัญลักษณ์หรือ เครื่องหมายทางดนตรีสากล					
2.4	ข้าพเจ้าไม่สามารถอ่านโน้ตดนตรีสากลได้					
ค. ทักษะการร้อง						
3.1	ข้าพเจ้าสามารถร้องเพลงได้ตรงเสียงสูง-ต่ำ ของโน้ตเพลง					
3.2	ข้าพเจ้าไม่สามารถใช้เสียงร้องตามเพลงได้ตรง คีย์					
ง. ทักษะการเล่นดนตรีสากล						
4.1	ข้าพเจ้าไม่สามารถเล่นดนตรีได้อย่าง คล่องแคล่ว					
4.2	ข้าพเจ้าสามารถเล่นดนตรีได้ตรงตามจังหวะ ของเพลง					
จ. ทักษะการเคลื่อนไหว						
5.1	ข้าพเจ้าสามารถใช้การเคลื่อนไหวร่างกายได้ ตรงตามจังหวะเพลง					
5.2	ข้าพเจ้าไม่สามารถเคลื่อนไหวร่างกายใน ขณะที่กำลังเล่นดนตรี					
5.3	ข้าพเจ้าสามารถเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อ ตอบสนองกับดนตรีได้เป็นธรรมชาติ					
5.4	ข้าพเจ้าสามารถแสดงถึงความรู้สึกที่ได้รับจาก บทเพลง					
ฉ. ทักษะการสร้างสรรค์						
6.1	ข้าพเจ้าสามารถแต่งคำร้องให้เป็นบทเพลงได้					
6.2	ข้าพเจ้าสามารถอิมโพรไวส์(Improvise)ในบท เพลงต่างๆได้					

ภาคผนวก ข
คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากล

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
1	6.489
2	8.033
3	9.324
4	9.660
5	9.680
6	8.043
7	6.835
8	7.867
9	6.577
10	7.243
11	8.634
12	8.833
13	7.562

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนดนตรีสากลทั้งหมด
เท่ากับ .921

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
1	2.673
2	6.409
3	5.874
4	8.374
5	7.056
6	4.240
7	5.291
8	6.232
9	5.359
10	6.702
11	6.232
12	5.299
13	4.769
14	4.897
15	4.753
16	5.628
17	3.259
18	4.082
19	4.078
20	3.601

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามบุคลิกภาพทั้งฉบับ
เท่ากับ .863

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล
(ด้านความรู้สึกร)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อ
1	5.091
2	5.336
3	4.951
4	6.615
5	2.973
6	3.833
7	4.426
8	4.706
9	4.899
10	4.023
11	3.869
12	3.703
13	3.600
14	2.675
15	1.986

ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล (ด้านความรู้สึกร) ทั้งฉบับ
เท่ากับ .922

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล
(ด้านความคิด)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
1	4.684
2	3.227
3	3.482
4	7.386
5	6.036
6	4.792
7	6.572
8	4.975
9	6.107
10	3.482
11	2.894
12	3.307
13	5.114
14	2.715

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล (ด้านความคิด) ทั้งหมด
เท่ากับ .922

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล
(ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อ
1	7.708
2	2.511
3	3.460
4	6.266
5	3.127
6	4.931
7	4.904
8	6.296
9	5.522
10	2.180
11	7.183
12	8.666
13	6.689
14	2.648
15	4.489
16	4.625
17	7.967
18	6.203
19	6.780
20	2.504

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีสากล (ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม)
ทั้งหมด เท่ากับ .922

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนดนตรีสากล

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
1	7.744
2	3.388
3	5.773
4	5.433
5	5.815
6	8.460
7	7.024
8	4.073
9	5.127
10	6.217
11	2.749
12	6.901
13	8.839
14	4.638
15	5.233
16	4.342
17	3.679
18	5.466
19	2.757
20	3.129
21	5.583
22	5.113

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนดนตรีสากลทั้งฉบับ
เท่ากับ .878

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อ
1	3.564
2	3.730
3	5.197
4	6.514
5	6.290
6	2.530
7	10.395
8	10.395
9	7.736
10	5.106
11	3.393
12	8.874
13	8.493
14	12.480

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองทั้งฉบับ
เท่ากับ .818

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดนตรีสากล

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
1	6.390
2	4.382
3	4.781
4	6.275
5	5.261
6	5.839
7	4.282
8	5.164
9	9.854
10	2.263
11	2.052
12	7.981
13	7.149
14	4.436
15	4.715
16	5.647
17	5.800
18	4.829

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดนตรีสากลทั้งฉบับ
เท่ากับ .863

ตาราง 14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ
ครูผู้สอน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
1	4.363
2	2.310
3	5.308
4	4.542
5	6.931
6	5.908
7	4.338
8	4.835
9	4.004
10	4.709
11	5.060
12	6.118
13	4.523
14	5.981
15	4.757
16	5.829
17	5.060
18	7.707
19	7.246
20	5.353
21	2.292
22	6.679
23	3.679
24	4.992

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนทั้งฉบับ
เท่ากับ .832

ตาราง 15 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามทักษะในการเรียนดนตรีสากล

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
1.1	3.022
1.2	5.216
1.3	4.862
1.4	7.600
2.1	5.189
2.2	5.872
2.3	4.157
2.4	6.311
3.1	4.620
3.2	5.376
4.1	4.726
4.2	5.883
5.1	6.431
5.2	4.687
5.3	6.423
5.4	6.890
6.1	4.437
6.2	5.150

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทักษะในการเรียนดนตรีสากลทั้งฉบับ
เท่ากับ .811

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/ 1090

วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวศุภกัญญา ปานทองดี นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเกรเซนโด (CRESCENDO SCHOOL OF MUSIC) สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสณา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในครั้งนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และ อาจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเกรเซนโด (CRESCENDO SCHOOL OF MUSIC) สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวศุภกัญญา ปานทองดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/ 1089

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

10 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง

เนื่องด้วย นางสาวศุภกัญญา ปานทองดี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยา
การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผล
ต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด (CRESCENDO
SCHOOL OF MUSIC) สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร” โดยมี รอง
ศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการ
ทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถาม
ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด
(CRESCENDO SCHOOL OF MUSIC) สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวศุภกัญญา
ปานทองดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวิฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ: สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089-4998-626

ที่ ศธ 0519.12/ 0379

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

10 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการโรงเรียนดนตรีเครเซนโด

เนื่องด้วย นางสาวศุภกัญญา ปานทองดี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด (CRESCENDO SCHOOL OF MUSIC) สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสนา จุฬรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเครเซนโด (CRESCENDO SCHOOL OF MUSIC) สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2553

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศุภกัญญา ปานทองดี ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089-4998-626

ที่ ศธ 0519.12/ 2099

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

26 มีนาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการเพิ่มเติมสอบปากเปล่าปริญญาโท

เรียน คณบดีคณะจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

เนื่องด้วย นางสาวศุภกัญญา ปานทองดี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ได้ทำปริญญาโท เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีสากลของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีเกรเซนด์ (CRESCENDO SCHOOL OF MUSIC) สาขาสยามสแควร์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร” ได้รับอนุมัติให้สอบปากเปล่าปริญญาโท ในวันที่ 23 เมษายน 2553 เวลา 10.00 – 12.00 น. ณ ห้อง 12 - 407 ตึก 12 คณะศึกษาศาสตร์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่า รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญเป็นกรรมการเพิ่มเติมสอบปากเปล่าปริญญาโทของนิสิตผู้นี้ ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-506

โทรสาร. 0-2260-0132

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	ศุภกัญญา ปานทองดี
วันเดือนปีเกิด	11 มีนาคม 2526
สถานที่เกิด	รพ. ศิริราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	200 / 347 มบ. กานดาพาร์ค (The First Home ซอย 5) ถ.พระราม 2 ต.พันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร 74000 โทร. 034-867-059 มือถือ 089-499-8626
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครูสอนดนตรี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนดนตรีเครสเซนต์ สยามสแควร์ ซอย 6 CRESCENDO SCHOOL OF MUSIC (SiamSquare soi 6)
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	มัธยมศึกษา ตอนต้น จากโรงเรียนศึกษานารีวิทยา
พ.ศ. 2544	มัธยมศึกษา ตอนปลาย จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2548	ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต (ดุริยางคศาสตร์สากล) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2553	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ